

HARUL
SUVERAN
— IN —
NOUL TESTAMENT

STANFORD MURRELL

HARUL SUVERAN ÎN NOUL TESTAMENT

Dr. Stanford Murrell

© 2017 Asociația MAGNA GRATIA.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original sub titlul *Sovereign Grace in New Testament*, de Dr. Stanford Murrell (2014). Tradus și publicat cu permisiunea Redeeming Grace Ministries – www.stanfordmurrell.org

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune.

Traducerea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;

imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);

stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portaluri sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.

copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portaluri, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Politica de copyright completă este disponibilă la adresa de internet: <http://www.magnagratia.org/copyright.html>

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

HARUL SUVERAN ÎN NOUL TESTAMENT

Dr. Stanford Murrell

CUPRINS

Ghid pentru citirea acestei cărți	7
Cărțile Noului Testament	9
Contextul istoric	11
Evanghelia după Matei	19
Evanghelia după Marcu	31
Evanghelia după Luca	35
Evanghelia după Ioan	37
Faptele Apostolilor	67
Epistola lui Pavel către Romani	75
Prima epistolă a lui Pavel către Corinteni	99
A doua epistolă a lui Pavel către Corinteni	111
Epistola lui Pavel către Galateni	117
Epistola lui Pavel către Efeseni	121
Epistola lui Pavel către Filipeni	135

Epistola lui Pavel către Coloseni	139
Prima epistolă a lui Pavel către Tesaloniceni	143
A doua epistolă a lui Pavel către Tesaloniceni	147
Prima epistolă a lui Pavel către Timotei	151
A doua epistolă a lui Pavel către Timotei	155
Epistola a lui Pavel către Tit	159
Epistola către Evrei	163
Epistola sobornicească a lui Iacov	171
Întâia epistolă sobornicească a lui Petru	175
A doua epistolă sobornicească a lui Petru	181
Întâia epistolă a lui Ioan	185
A doua epistolă a lui Ioan	191
Epistola lui Iuda	193
Apocalipsa lui Ioan	197
Note finale	199

GHID PENTRU CITIREA ACESTEI CĂRȚI

Doctrina	Prima referință
D= Depravarea totală	Matei 7:16
A= Alegerea Necondiționată	Matei 11:27
I = Ispășirea Limitată	Matei 1:21
H = Harul irezistibil	Ioan 1:12
P =Perseverența sfinților	Matei 18:12
S = Suveranitatea lui Dumnezeu	Matei 11:25
V = Sclavia voinței	Ioan 1:13
L = Lumea pentru care a murit Hristos	Matei 20:28
DR = Drumul roman	Romani 3:10

Observație: Această carte nu trebuie citită precum o carte obișnuită, ci ca un sumar de versete selectate din Noul Testament care prezintă doctrinele harului. Pentru a da de urmă fiecareia dintre aceste doctrine într-un șir începeți cu primul verset listat. De exem-

plu, pentru predicarea scripturală despre „Depravarea Totală” deschideți la Matei 7:16. Următoarea referință va fi marcată cu un „D” la începutul versetului ca notă. Lângă „D” se află următorul pasaj la care trebuie să întoarceți.

Dr. Stanford Murrell

Redeeming Grace Ministries

Web: www.stanmurrell.org

Email: stanmurrell@yahoo.com

CĂRȚILE NOULUI TESTAMENT

Evangheliile	Capitole
1. Matei	28
2. Marcu	16
3. Luca	24
4. Ioan	21
Cărți Istorice	Capitole
5. Faptele Apostolilor	28
Epistole	Capitole
6. Romani	16
7. I Corinteni	16
8. II Corinteni	13
9. Galateni	6
10. Efeseni	6
11. Filipeni	4
12. Coloseni	4
13. I Tesaloniceni	5
14. II Tesaloniceni	3

15. I Timotei	6
16. II Timotei	4
17. Tit	3
18. Filimon	1
19. Evrei	13
20. Iacov	5
21. I Petru	5
22. II Petru	3
23. I Ioan	5
24. II Ioan	1
25. III Ioan	1
26. Iuda	1
Cărți Profetice	Capitole
27. Apocalipsa	22
260 Capitole	7.959 versete

CONTEXTUL ISTORIC

Pe 31 octombrie, 1517, un călugăr în vârstă de treizeci și patru de ani pe nume Martin Luther (1483-1546), a bătut în cuie un document pe ușa bisericii castelului din orașul german Wittenberg. Prin expunerea acestui document, obiectivul lui Luther era să invite pe învățații vremii lui la o dezbatere pe marginea celor nouăzeci și cinci de învățături specifice lumii creștine și să stabilească dacă erau sau nu adevărate. Din cauză că Luther era foarte îngrijorat de vânzarea indulgențelor cu referire la iertarea papală de păcate acest preot conștiincios era alarmat și de alte probleme care afectau viața spirituală a oamenilor din parohia sa. O grijă deosebită o constituia felul în care se căpăta mântuirea.

Timp de mai mulți ani Luther s-a întrebat dacă o persoană este considerată neprihănită înaintea lui Dumnezeu prin prisma faptei bune. Iluminat de Dumnezeu Duhul Sfânt, Luther a înțeles un lucru și anume că „cel neprihănit va trăi prin credință” (Romani 1:17).

Singurul lucru care te îndreptățește înaintea lui Dumnezeu este harul Său, care nu are nici un merit uman (Romani 3:10, 20; 6:23; Efeseni 2:8, 9). O dată ce Luther a înțeles doctrina justificării, el și-a dedicat viața în întregime proclamării harului fără plată al lui Dumnezeu.

JEAN CALVIN ȘI CEA DE-A DOUA GENERAȚIE

Printre cei care au ajuns să înțeleagă suveranitatea lui Dumnezeu în mântuire și care sunt problemele majore cu care se confruntă omenirea a fost Jean Calvin. Calvin s-a născut la Noyon, în Franța, pe 10 iulie 1509. Deși era numai un băiat când a început Reforma, Calvin avea să devină un lider în mișcarea care schimba lumea. Ajuns la maturitate și folosindu-se de talentul lui de scriitor, Calvin a lăsat Bisericii multe lucrări valoroase, inclusiv *Învățătura religiei creștine*, care au trasat într-un mod sistematic doctrinele credinței creștine din punctul de vedere al Reformatorilor. Această lucrare accentuează suveranitatea lui Dumnezeu în toate problemele, acordând atenție deosebită mântuirii celor aleși de Domnul.

INFLUENȚA LUI JACOB ARMINIUS

Un lider opozant al învățaturii harului suveran, așa cum a prezentat-o Calvin și alți lideri reformatori, a fost Jacob Arminius (m. 1609). Născut în 1560, Arminius a fost un predicator excepțional și un erudit care s-a luptat cu implicațiile doctrinei predestinării, alegerii, locul faptelor bune și mântuirea eternă. Ca profesor universitar la Universitatea din Leiden, Arminius a putut să dea glas îngrijorărilor sale în fața studenților lui. La rândul lor, ei și-au discutat

ideile cu alții. O opoziție puternică își făcea tot mai simțită prezența în cadrul Bisericilor Reformate.

UN STRIGĂT DE AVERTIZARE

În 1610, în Olanda, urmașii lui Arminius (arminienii) au devenit încrezători în poziția lor teologică. De asemenea se bucurau de noua putere politică. În 1610, unii dintre liderii religioși s-au adunat la Gouda și au elaborat un document care sumariza crezurile lor fundamentale în cinci puncte principale. Acest document (numit Protest) a fost examinat formal la un consiliu bisericesc oficial, întrunit în orașul Dort în 1618-1619. În timp ce părerile lui Jacob Arminius și ale urmașilor săi erau date la o parte de către Sinodul din Dort, consiliul a fost forțat să cristalizeze ceea ce se considera că reprezintă învățătura în multe aspecte decisive. Rezultatul a fost un acrostih care rezistă timpului (T.U.L.I.P.), folosit pentru a-i ajuta pe creștini să înțeleagă doctrinele harului suveran.

MĂREȚIA DUMNEZEULUI NOSTRU PLIN DE ÎNDURARE ÎN MÂNTUIREA SUFLETELOR OAMENILOR

Îndurarea lui Dumnezeu în problema mântuirii constă în aceea că el smerește oamenii prin faptul că descoperă păcatul și condiția disperată în care păcatul a adus omenirea. Peste pata de răutate a omului, se revarsă Evanghelia glorioasă prin proclamarea veștii bune că, în ciuda stării nefericite a omului, puterea de răscumpărare a lui Dumnezeu este prezentă. Scripturile descoperă faptul că din marea de omenire căzută, Dumnezeu a ales suflete prețioase asupra cărora să-Și manifeste harul Său răscumpărător.

Deși este sigur că indivizi ca Faraon sau Iuda Iscarioteanul vor fi dovediți în răutatea lor (Romani 9:17; Iuda 4), alții vor fi eliberați de sub robia păcatului. Acești aleși vor fi restaurați în părtășie eternă cu Domnul. Aceia care sunt iubiți de Tatăl, răscumpărați prin Hristos și atrași de Duhul Sfânt vor persevera în fapte bune deoarece sunt păstrați de puterea lui Dumnezeu spre mântuire. În actul de mântuire a omului sau de condamnare finală, Dumnezeu va fi glorificat prin expresia milei sau extragerea de la dreptate. „Uite-te dar la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de cei ce au căzut, și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămâi în bunătatea aceasta; altmintrelea, vei fi tăiat și tu.” (Romani 11:22). Orice persoană poate ști dacă se află printre aleșii lui Dumnezeu. Orice persoană poate ști dacă este printre aceia pentru care a murit Hristos, dacă are credința acestei promisiuni din Evanghelie: „Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta.” (Fapte 16:31).

Un scurt rezumat al doctrinelor harului suveran este prezentat în continuare:

Depravarea totală este cea care dezvăluie incapacitatea totală a omului de a se salva pe sine însuși, și aceasta din cauza efectului pe care îl are păcatul asupra sufletului. Păcatul omului este atât extensiv, cât și intensiv. Cu toate că indivizii nu pot fi așa de răi pe cât ar putea deveni în orice moment, ei sunt atât de răi pe cât pot fi. Efectul căderii omului este consecința faptului că păcatul a corupt fiecare parte a personalității sale, inteligența, emoțiile și voința. Persoana neregenerată (nemântuită) este declarată „*moartă*” în păcat (Romani 5:12). În afara lucrării de regenerare a Duhului Sfânt, omul firesc este „*orb*” și „*mut*” la mesajul Evangheliei (Marcu 4: 11, 12). Este așadar cât se poate de clar că, prin natura lui, omul nu poate

veni la credința în Hristos decât prin lucrarea divină a harului Său în inima omului (Efeseni 2:1-5, 2:8, 9).

Alegerea necondiționată afirmă că Dumnezeu i-a ales, nu datorită meritului lor, pe aceia pe care a vrut El să îi aducă la cunoașterea Lui. Această alegere divină nu s-a bazat pe preștiința lui Dumnezeu care a știut dinainte cine va primi oferta Evangheliei. Cei aleși sunt puși deoparte prin bunăvoința proprie a lui Dumnezeu (Iacov 1:18). Unii au fost aleși pentru glorie, în timp ce alții au fost lăsați la o parte (Romani 9:15, 21; Iuda 4). Actul alegerii a avut loc înainte de întemeierea lumii (Efeseni 1:4-8). Doctrina alegerii necondiționate nu diminuează însă responsabilitatea omului de a crede în lucrarea răscumpărătoare a Fiului lui Dumnezeu (Ioan 3:16-18). *Scripturile* prezintă o tensiune între suveranitatea lui Dumnezeu în mântuire și responsabilitatea omului de a crede, tensiune pe care nu caută să o rezolve. Suveranitatea divină și responsabilitatea umană sunt ambele adevărate. Cu tot respectul pentru faptele bune, cei aleși sunt mântuiți ca să le îndeplinească (Efeseni 2:10). În timp ce faptele bune nu vor uni niciodată un suflet cu Dumnezeu și nu vor deveni baza mântuirii, faptele bune sunt rezultatul harului salvator al lui Dumnezeu. Petru îi încurajează pe credincioși să caute să își întărească „chemarea și alegerea...” (2 Petru 1:10). Rădăcina îndreptăririi poartă fructele faptelor bune și indică faptul că Dumnezeu a semănat sămânța harului Evangheliei în solul fertil al unei inimi regenerate.

Ispășirea limitată este răspunsul la întrebarea „*Păcatele cui le-a ispășit Hristos?*” Biblia ne învață că Hristos a murit pentru cei care i-au fost dăruiți de Tatăl pentru a fi mântuiți (Matei 26:28; Ioan 17:9). Mai exact, Hristos a murit pentru cei aleși, și anume cei care

se vor naște din nou (Ioan 3:3; Efeseni 5:25). Credința în doctrina răscumpărării asigură o stimulare a zelului Evangheliei și asigură suportul pentru prezentarea evangheliei. Cu încredere, câștigătorul de suflete poate împărtăși *Scriptura*, care asigură că Hristos nu-l va pierde pe nici unul din cei pe care Tatăl i l-a dat Lui. „*Tot ce-mi dă Tatăl, va ajunge la mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară*”(Ioan 6:37).

Moartea lui Hristos nu înseamnă ispășire pentru toți oamenii, deși este jertfa suficientă și potențială pentru ca toți să fie salvați. Mai degrabă, Hristos a murit ca să realizeze o răscumpărare reală pentru aleșii Săi. În noaptea nașterii Domnului, îngerii au declarat că Isus a venit să „*mântuiască pe poporul Lui de păcatele lor*” (Matei 1:21). Lucrarea de ispășire a lui Hristos nu era destinată să îi facă pe oameni demni de mântuire, ci să obțină mântuirea lor prin propriul și prețiosul Său sânge (1 Petru 1:19). Dacă lucrarea de pe Cruce este suficientă pentru toți, ea este eficace pentru cei aleși. La Calvar, Hristos a realizat un lucru real și durabil. Mesajul Evangheliei arată că Domnul Isus Hristos a murit pentru păcătoși, și nici unul dintre aceia pentru care a murit Hristos nu va pieri. Așadar, „*Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit*” (Fapte 16:31).

Harul irezistibil este răspunsul pozitiv inevitabil produs de puterea lui Dumnezeu în cei aleși la chemarea interioară a Duhului Sfânt în momentul în care ei aud chemarea exterioară a Evangheliei. Hristos Însuși afirmă că toți cei pe care i-a ales Dumnezeu vor ajunge la o cunoaștere adevărată a adevărului (Ioan 6:37). Oamenii nu vin la Hristos pentru a fi mântuiți decât atunci când Tatăl îi cheamă în mod efectiv (Ioan 6:44). Eternul și omnipotentul Duh

Sfânt al Dumnezeuului Atotputernic îi călăuzește pe cei aleși spre o pocăință veritabilă evanghelică (Romani 8:14). Este un izvor de confort și bucurie să știi că Evanghelia harului răscumpărător va mântui în mod minunat când subjugă cea mai împietrită și păcătoasă inimă (1 Petru 5:10).

Perseverența sfinților este doctrina biblică ce învață că cei aleși, pe care Dumnezeu i-a pus deoparte pentru mântuire, vor rămâne veșnic sub grija Lui suverană. Avem asigurarea divină că aleșii Lui vor fi aduși să locuiască cu Domnul în ceruri (Ioan 14:1-4; Romani 8:28-39, Filipeni 1:6). Hristos îi asigură pe-ai Lui că nu vor fi pierduți, ci vor fi glorificați în ziua de apoi (Ioan 6:39). Ceea ce Hristos a promis, El va duce la îndeplinire.

Invitația Evangheliei

*Veniți, voi păcătoși, săraci și în nevoi,
Slabi și răniți, bolnavi și chinuiți;
Isus e gata ca să vă salveze,
Plin de milă, îmbrăcat în putere:
El poate, El poate,
El vrea: nu vă mai îndoiiți.*

*Veniți, voi osteniților, împovărați,
Răniți și ciopârțiți de la Cădere;
De zăboviți până-i mai bine,
Deloc nu-ți mai ajunge;
Nu pe neprihăniți, nu pe neprihăniți -
Pe păcătoși veni Isus să cheme.*

*Nu lăsați conștiința să vă zăbovească,
Și nici visarea dragă;
Tot ceea ce El vă cere
Este să simțiți nevoia după El:
Asta vă dă El, asta vă dă El;
E raza crescândă a Duhului.*

Joseph Hart, 1712-1768

CHEMAREA LUI HRISTOS

Romani 10:13 promite că „Oricine va chema numele Domnului va fi mântuit.” Dacă dorința inimii tale este să chemi numele lui Hristos ca să fii mântuit, atunci roagă-te așa: „Doamne Isuse, vin la Tine prin credință, recunoscând că sunt un păcătos pierdut, care are nevoie de îndurare și de iertarea păcatelor. Te rog să mă ierți pentru tot răul pe care l-am făcut, să vii în viața mea și să mă salvezi, și să mă schimbi. Te rog să mă faci acea persoană care o vrei tu să fiu. Dă-mi te rog harul să cred doar în Tine și numai în Tine, Doamne Isuse, pentru această măreață salvare. În numele tău mă rog, Doamne Isuse, Amin.

EVANGHELIA DUPĂ MATEI

Scrisă 58-68 d.Hr., prezentându-L pe Hristos ca Rege.

MATEI 1

21 Ea va naște un Fiu, și-I vei pune numele Isus. [Evr. Ieșua, lit. Iehova-mântuire): pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele lor.

- I - Matei 20:28 *Planul și sfera ispășirii este prezentată în termeni restrictivi. În noaptea nașterii lui Hristos îngerii au declarat că El a venit să salveze pe „poporul Lui de păcatele lor”.*

MATEI 7

16 Îi veți cunoaște după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini, sau smochine din mă răcini?

- D - Matei 7:17 *Primul lucru pe care trebuie să îl înțelegi în legătură cu doctrina depravării totale este că natura unei persoane determină fructul pe care îl va produce.*

17 Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele.

- D – „Pomul rău” se referă la natura firească a omului de dinaintea întoarcerii lui. David mărturisea că a fost născut în păcat, la fel ca toată omenirea. (Ps. 51:5 și 58:3).

18 Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune.

- D - Matei 7:23 *Din cauză că oamenii sunt născuți în păcat, și prin natura lor sunt morți spiritual, ei au nevoie să fie născuți „de sus” dacă doresc să intre în Împărăția cerurilor.*

23 Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.”

- D - Matei 12:33 *În afara regenerării, oamenii se confruntă cu o anume judecată în ce privește orice „bunătate” pe care ei cred că o oferă lui Dumnezeu în schimbul Evangheliei pocăinței. „Bunătatea” lor nu va fi acceptată. Important este să înțelegem că omul, conform naturii lui, nu are absolut nici un merit în privința oricărui aspect al sufletului său, și astfel Domnul afirmă cu privire la El că nu îl cunoaște.*

MATEI 11

25 În vremea aceea, Isus a luat cuvântul și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.”

- S - Matei 11:26 *„Suveranitatea lui Dumnezeu poate fi definită ca un exercițiu al supremației Lui. Fiind infinit mai presus de ceam mai înaltă dintre creaturi, Dumnezeu este Preaînalt, Domnul cerului și al pământului. Nesupus numai cum vrea, întotdeauna cum El vrea. Nimeni nu Îi poate încurca planurile, nimeni nu Îl poate împiedica.”* (A.W.Pink).

Celor aleși de El le sunt revelate misterele împărăției cerurilor.

26 Da, Tată, Te laud, pentru că așa ai găsit Tu cu cale!

- S - Matei 11:27

27 Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; și nimeni nu-L cunoaște pe deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu-L cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.

- A - Matei 19:26 *Doctrina alegerii susține că Dumnezeu a decretat că va arăta îndurare și har doar unora, nu tuturor membrilor rasei umane. Păcatul nu L-a surprins pe Dumnezeu. El știa că oamenii vor cădea și că sufletele vor avea nevoie de răscumpărare. În dreptatea Lui, Dumnezeu putea să îi lase pe oameni în voia lor, dar El a ales să salveze o parte din*

ei, manifestându-și îndurarea Lui față de ei. Doctrina alegerii nu trebuie separată de doctrina depravării totale a omului și harul răscumpărării acordat unora. Multe pasaje prezintă conceptual că Dumnezeu are un popor ales pe care l-a predestinat salvării și vieții veșnice.

- S - Matei 15:13

MATEI 12

33 Ori faceți pomul bun și rodul lui bun, ori faceți pomul rău și rodul lui rău: căci pomul se cunoaște după rodul lui.

- D - Marcu 7:21 *Evanghelia îi provoacă pe oameni să recunoască adevărata stare a inimii lor. O înțelegere neclară a naturii lor căzute îl va conduce pe cel neregenerat la minimalizarea păcatului și a lucrării de ispășire a Salvatorului. De asemenea, o înțelegere neclară a noii naturi îl va duce la disperare pe cel regenerat, sau mai rău, la acceptarea carnalității ca parte a experienței unei vieți creștine normale.*

MATEI 15

13 Drept răspuns El le-a zis: „Orice răsad, pe care nu l-a sădit Tatăl Meu cel ceresc, va fi smuls din rădăcină.”

- S - Matei 16:17 *Suveranitatea lui Dumnezeu este manifestată în salvarea de suflete. Numai ceea ce Dumnezeu „plantează” Îl satisface și va fi păstrat pentru eternitate.*

MATEI 16

17 Isus a luat din nou cuvântul și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.”

- S - Matei 19:25 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă prin iluminarea divină. Domnul este Cel care iluminează inimile și mințile oamenilor sau îi lasă în întunericul spiritual, astfel omul ajungând să se confrunte cu o condamnare sigură și înfricoșătoare. Înțelegând acest fapt, cel neconvertit ar trebui să cheme azi numele Domnului și să implore mila cerească și har.*

MATEI 18

12 Ce credeți? Dacă un om are o sută de oi, și se rătăcește una din ele, nu lasă el pe cele nouăzeci și nouă pe munți, și se duce să caute pe cea rătăcită?

- P - Matei 18:13 *Acei pe care Tatăl i I-a dat Fiului vor fi păstrați de puterea Lui omnipotentă și vor fi glorificați. Siguranța credinciosului este o sarcină divină, astfel încât să se poată spune de la început până la sfârșit că „Mântuirea este de la Domnul.”*

13 Și, dacă i se întâmplă s-o găsească, adevărat vă spun, că are mai multă bucurie de ea, decât de cele nouăzeci și nouă, cari nu se rătăciseră.

- P - Matei 18:14 *„Aceia pe care Dumnezeu i-a acceptat ca preaiubiți, chemați și sfințiți prin Duhul Său, că celor pe care i-a ales, și cărora le-a fost dată prețioasa credință, nu pot cădea definitiv și pentru totdeauna din starea de har, ci vor persevera cu siguranță până la sfârșit, vor fi mântuiți veșnic” (Mărturisirea de Credință Baptistă din 1689).*

14 Tot așa, nu este voia Tatălui vostru celui din ceruri să piară unul măcar din acești micuți.

- P - Matei 24:24 *„El, care ne-a făcut atâta bine pe când eram atât de neajutorați și nefolositori, , nu ne va lăsa acum când ne-a crescut și ne-a îngrijit spre a deveni capabili să Îl slujim pe El” (Matthew Henry).*

MATEI 19

25 Ucenicii când au auzit lucrul acesta au rămas uimiți de tot, și au zis: „Cine poate atunci să fie mântuit?”

- S - Matei 19:26 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă în standardele lui înalte și sfinte pe care le stabilește pentru cei care vor fi mântuiți. Domnul le trasează oamenilor anumite responsabilități după cum crede El de cuviință. În această situație deosebită, tânărul bogat a fost invitat să devină un ucenic al lui Hristos și să recunoască autoritatea Domnului prin vânzarea a tot ceea ce avea și să-și împartă bogăția cu cei săraci.*

26 Isus s-a uitat țintă la ei și le-a zis: „La oameni lucrul acesta este cu neputință, dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință.”

- A - Matei 20:15 *Pentru că toți oamenii sunt asemeni tânărului bogat, care era legat de păcatul poștei și nu dorea să se despartă de el, singura speranță de mântuire este într-o inițiativă divină. Dumnezeu trebuie să facă ceva pentru cei care vor fi mântuiți, și face. Dumnezeu le dă oamenilor o inimă nouă și un principiu nou de viață astfel încât în momentul în care aud Evanghelia, se înfiripă în ei o dorință conformă cu afirmațiile și cerințele Evangheliei. Desigur nu tuturor oamenilor le este dat harul mântuitor. Deși Isus l-a iubit pe tânărul bogat, l-a lăsat să plece. De ce? Pentru că Domnul este Cel care alege pe cine va mântui (Ioan 15:16) fapt ce duce la un alt adevăr referitor la dragoste. Trebuie făcută o distincție între cele două tipuri de dragoste. Există o dragoste de autoliniștire (auto-suficientă) și o dragoste benevolă. În dragostea benevolă valoarea unei persoane nu constituie un criteriu. Astfel că Dumnezeu poate să facă să cadă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți, manifestând astfel dragoste față de creația Sa. În dragostea Lui neschimbătoare de autoliniștire (auto-suficientă) Dumnezeu își extinde harul celor aleși de El însuși.*
- S - Matei 22:23 *În vreme ce oricărei persoane îi este imposibil să împlinească Legea lui Dumnezeu și să merite îndreptățirea*

lui Dumnezeu în mântuire, Dumnezeu are puterea să-Și manifeste îndurarea și să mântuiască numai prin har pe cei nevrednici de a fi mântuiți.

MATEI 20

15 Nu pot să fac ce vreau cu ce-i al meu? Ori este ochiul tău rău fiindcă eu sunt bun?

- A - Mat. 22:14 *În vreme ce oamenii pot pune la îndoială conceptul suveranității lui Dumnezeu de a alege un suflet ca să fie mântuit, neglijând un altul, Dumnezeu nu greșește cu nimic. În orice situație El rămâne sfânt, drept și bun.*

23 Și El le-a răspuns: „Este adevărat că veți bea paharul Meu și că veți fi botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu: dar șederea la dreapta și la stânga Mea nu atârnă de Mine s-o dau, ci este păstrată pentru aceia pentru care a fost pregătită de Tatăl Meu.”

- S - Matei 20:26 *Suveranitatea lui Dumnezeu este manifestată în atribuirea de poziții de onoare anumitor indivizi.*

26 Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru;

- S - Matei 20:27 *Suveranitatea lui Dumnezeu este manifestată în direcționarea comportamentului și atitudinii acelor care sunt ai Lui. Acum „gândiți-vă cât de sigur și liniștit, și ușor este pentru aceia care au un spirit umil; ce părtășie au cu*

Dumnezeu și cât de împăcați cu ei înșiși, am spune noi, ‘În umilință este înțelepciunea’ (Matthew Henry).

27 Și oricare va crea să fie cel dintâi între voi, să vă fie rob.

- S - Marcu 10:26

28 Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.

- I - Luca 19:10 *Hristos afirmă cu tărie că intenția Lui nu a fost să moară pentru toți fără excepție, ci pentru cei aleși.*
- L - Matei 26:28 *Aceste cuvinte dezvăluie marea binecuvântare a răscumpărării și pe Autorul ei, Fiul Omului. Persoanele răscumpărate sunt identificate și descrise ca „cei mulți”.*

MATEI 22

14 Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși

- A - Matei 22:14 *În vreme ce mulți primesc chemarea exterioară la mântuire, cei care sunt aleși pentru mântuire sunt puși deoparte conform principiului harului prin selecția Celui suveran. Nu trebuie să se creadă că selecția este arbitrară. Dimpotrivă, alegerea este ancorată în înțelepciunea lui Dumnezeu.*

MATEI 24

22 Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.

- A - Matei 24:24 *Dumnezeu va face orice pentru a-i păstra pe cei aleși atât temporal cât și etern. Lucrul important este că există un popor ales al lui Dumnezeu care va fi păstrat.*

24 Căci se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.

- A - Matei 24:31 *Una dintre cele mai clare învățăturile Bibliei este aceea că există o alegere a sufletelor pentru mântuire. Cei aleși sunt puși deoparte de Dumnezeu prin Hristos, regenerați de Duhul Sfânt și păstrați de puterea lui Dumnezeu de-a lungul timpului și pentru eternitate (cf. Fapte 13:48).*
- P - Ioan 3:15 *Deși Satan se unește cu răul altora, căutând distrugerea și condamnarea sufletelor celor aleși, nu este posibil ca cei aleși de Dumnezeu să fie pierduți.*

31 El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare, și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.

- U - Marcu 13:20

MATEI 26

28 Căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, (Exodul 24:8 cu Ieremia 31:31; Zaharia 9:11), care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.

- *L - Ioan 1:9 Hristos nu intenționa să ia asupra Lui toate păcatele omenirii, astfel că atunci fundamentul pentru judecată ar fi fost înlăturat în cele din urmă de la cei care ar fi pierit. În plus, doctrina universalismului ar fi fost dovedită. Hristos Și-a vărsat sângele Lui prețios ca să ispășească păcatele acelorora care urmau să fie mântuiți.*

EVANGHELIA DUPĂ MARCU

Scrisă înainte de 65 d.Hr., prezentându-L pe Hristos ca Slujitor

MARCU 1

5 Tot ținutul Iudeii și toți locuitorii Ierusalimului au început să iasă la el; și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.

- *Este important să observăm că termenul „toți” folosit în acest context nu exprimă „toți oamenii fără excepție”. Nu fiecare individ din ținutul Iudeii și al Ierusalimului au ieșit să îl audă pe Ioan predicând și nu toți au fost botezați de el, întrucât mulți dintre cărturari și farisei au respins Evanghelia. Tot astfel, același cuvânt „toți” care nu face referire la absolut „toată lumea, fără nici o excepție”, poate fi întâlnit în Matei 10:22, Ioan 3:26, Ioan 8:2, Fapte 22:15.*

MARCU 7

21 Căci dinăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, preacurviile, curviile, uciderile,

- D - Marcu 7:22 *Din inima firească izvorăsc cele mai detestabile gânduri care conduc la cele mai josnice fapte.*

22 furtişagurile, lăcomiile, vicleşugurile, înşelăciunile, faptele de ruşine, ochiul rău, hula, trufia, nebunia.

- D - Marcu 7:23 *Chiar dacă pentru oameni nu este prea măgulitor să se considere pe ei înşişi ca având o natură păcătoasă, realitatea în sine rămâne. Toate răutăţile vin din interiorul sufletului şi fără nici o constrângere din afară.*

23 Toate aceste lucruri rele ies dinăuntru, şi spurcă pe om.

- D - Ioan 3:5 *Starea firească a sufletului este disperată din cauza poluării interioare. „La fel cum un izvor de apă stricată trimite râuri de apă stricată, tot așa o inimă stricată trimite raționamente stricate, poște și pasiuni stricate și toate acele cuvinte și acțiuni rele pe care le produc ele” (Matthew Henry).*

MARCU 10

26 Ucenicii au rămas și mai uimiți, și au zis unii către alții: „Cine poate atunci să fie mântuit?”

- S - Marcu 10:27

27 Isus S-a uitat țintă la ei și le-a zis: „Lucrul acesta este cu neputință la oameni, dar nu la Dumnezeu; pentru că toate lucrurile sunt cu putință la Dumnezeu.”

- S - Luca 1:19 *Motivul pentru care toate lucrurile sunt cu puțință la Dumnezeu este pentru că El este suveran în mod absolut. „El face exact ceea ce dorește sau plănuiește sufletul Lui, și nimic nu poate să stea în calea Lui sau să Îi dea sfaturi. Oamenii doresc multe lucruri care nu le sunt îngăduite sau nu îndrăznesc să le facă. Dar Dumnezeu este suveran în mod incontestabil: voința Lui este atât de perfectă, pură și dreaptă încât se cuvine ca El să o ducă la îndeplinire. Și puterea Lui nu poate fi controlată de om. Nimeni nu poate sta împotriva mâinii Lui. Domnul face exact ceea ce dorește El (Ps 135:6), și întotdeauna va fi așa, pentru că așa este cel mai bine” (Matthew Henry).*

45 Căci Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-și dea viața răscumpărare pentru mulți!

- *Sfera legământului este limitată la „mulți” sau la cei aleși pentru care a murit Hristos, întrucât moartea lui Hristos a avut un plan și un scop precis, care nu îi cuprindea pe toți oamenii fără excepție.*

MARCU 13

20 Și dacă n-ar fi scurtat Domnul zilele acelea, nimeni n-ar scăpa; dar le-a scurtat din pricina celor aleși.

- A - Luca 18:7 *Harul lui Dumnezeu prevede asigurarea că cel ales care va fi salvat în timp și pentru eternitate.*

EVANGHELIA DUPĂ LUCA

Scrisă cca. 60 d.Hr., prezentându-L pe Hristos ca om perfect.

LUCA 1

19 Drept răspuns, îngerul i-a zis: „Eu sunt Gavril, care stau înaintea lui Dumnezeu; am fost trimis să-ți vorbesc și să-ți aduc această veste bună.

- S - Luca 4:25 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă prin porunca pe care o exercită asupra îngerilor.*

LUCA 4

25 Ba încă, adevărat vă spun că, pe vremea lui Ilie, când a fost încuiat cerul să nu dea ploaie trei ani și șase luni și când a venit o foamete mare peste toată țara, erau multe văduve în Israel;

- S - Luca 4:26 Suveranitatea lui Dumnezeu este manifestată prin circumstanțe providențiale.

26 și totuși Ilie n-a fost trimis la nici una din ele, în afară de o văduvă din Sarepta Sidonului.

- S - Luca 4:27 „Dumnezeu guvernează lumea în infinită înțelepciune și toate creaturile și toate acțiunile lor sunt în permanență sub privirea Lui” (Matthew Henry).

27 Și mulți leproși erau în Israel pe vremea prorocului Elisei; și totuși nici unul din ei n-a fost curățit, în afară de Naaman, siri-anul.

- S - Ioan 3:3

LUCA 18

7 Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Lui, care strigă zi și noapte către El, cu toate că zăbovește față de ei?

- A - Ioan 3:8

LUCA 19

10 Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuie ce era pierdut.

- I - Ioan 6:35 *Hristos nu a venit să îi facă pe oameni apti de salvare, ci ca să îi asigure pe cei pe care Tatăl i I-a dat Lui.*

EVANGHELIA DUPĂ IOAN

Scrisă: datată devreme, înainte de 70 d.Hr.; datată târziu: cca. 90 d.Hr.; Îl prezintă pe Hristos ca Dumnezeu.

IOAN 1

9 Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om, venind în lume.

- L - Ioan 1:29 *Afirmația face referire la fiecare persoană, fără distincție; nu la fiecare persoană, fără excepție, din cauză că este evident că bebelușii mor, că nu toți au înțelegere intelectuală și că mulți pot respinge Evanghelia după ce au trăit fiecare zi a vieții lor ostili Domnului Gloriei.*

10 El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.

- *Sunt o serie de pasaje din Scriptură în care cuvântul „lume” nu-i desemnează pe oamenii fără excepție. (cf. Ioan 1:10; Luca 2:1; Ioan 8:26; Ioan 12:19; 1 Ioan 5:19).*

12 Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu;

- H - Ioan 1:13 *Doctrina harului irezistibil ne învață că Dumnezeu îi va aduce la credință pe acei oameni pe care El i-a ales pentru mântuire. Duhul Sfânt nu va da greș niciodată în a-i aduce la Hristos pe cei pe care El îi cheamă. Dacă o ființă umană știe cum să caute și să câștige influență asupra voinței alteia, cu atât mai mult Duhul Sfânt știe aceasta, însă la un nivel mult mai înalt.*

13 născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.

- H - Ioan 3:5 *Vestea bună a Evangheliei este că oamenii vor fi născuți din Dumnezeu. Acum, „dacă noi găsim greșeli în guvernarea lui Dumnezeu, și presupunem că noi suntem potriviți pentru a-i fi sfătuitori lui Dumnezeu, ar trebui mai degrabă să observăm cu mare umilință și adorare că ceea ce ni se potrivește este să strigăm cu apostolul, (Romani 9:33 etc), O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui, și cât de neînțelese sunt căile Lui!” (Jonathan Edwards).*
- V - Ioan 3:3 *Voința înrobită a omului trebuie mai întâi să fie eliberată prin harul și puterea suverană, astfel încât atunci*

când el aude Evanghelia să aibă puterea să creadă Evanghelia. Voința firească a omului îl predă neajutorat și fără speranță înaintea mandatului divin de a-L primi pe Hristos.

29 A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!

- L - Ioan 3:16 *Doar lumea al cărei păcat este luat formează lumea celor aleși. În vreme ce fariseii căutau un profet și doreau un rege, Isus a venit ca un Miel care înlătură vina și condamnarea. Iar eliberarea de vină și condamnare este posibilă numai pentru aceia care cred în Hristos. (Romani 8:1; 2 Petru 2:5).*

IOAN 3

3 Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”

- S - Ioan 3:7 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă prin mântuirea de suflete prețioase.*
- V - Ioan 3:7 *Din cauză că voința omului este roabă păcatului, el nu va acționa contrar propriei sale naturi. Din cauză că natura omului este roabă păcatului, omul care este încă posedat de natura firească nu va face altceva decât să păcătuiască. Un astfel de suflet nu îl va alege niciodată pe Dumnezeu ca Tată nici pe Hristos ca și Salvator.*

5 Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu”.

- D - Ioan 3:6 *Sfidarea înăscută a sufletului îl face incapabil să facă un efort cât de mic în vederea răscumpărării personale. Oamenii pot fi născuți din nou sau regenerați numai prin puterea suverană a Duhului Sfânt.*
- H - Ioan 3:8 *Din cauză că indivizii sunt total incapabili să realizeze în propriile inimi o schimbare care să fie acceptabilă înaintea lui Dumnezeu, Duhul Sfânt este Cel care trebuie și îi va și regenera pe cei aleși, conform lucrării efective a harului suveran.*

6 Ce este născut din carne, este carne, și ce este născut din Duh, este duh.

- D - Ioan 3:7 *Odată cu nașterea naturală, oamenii sunt corupți și păcătoși și au nevoie de regenerare pentru ca să intre în Împărăția lui Dumnezeu. Oamenii nu pot face nimic altceva decât ceea ce este carnal și păcătos. Ei sunt complet incapabili să facă ceea ce este spiritual și bun până ce nu se nasc din nou din Duh.*

7 Nu te mira că ți-am zis: Trebuie să vă nașteți din nou.

- D - Ioan 3:19 *Din cauză că oamenii sunt născuți în păcat și prin natura lor sunt morți spiritual, încălcând legile lui Dumnezeu, Isus i-a învățat că toți trebuie să se nască „de sus” (Grecește anothen) dacă vor să intre în Împărăția cerurilor.*

- S - Ioan 3:8 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă în felul în care sufletele se convertesc. Ele sunt „născute din nou”. Sunt născute din Dumnezeu. În problema salvării, „Orice putere umană trebuie să se micșoreze și să se stingă, la fel ca o lumânare slabă care încearcă să strălucească în mijlocul zilei; și măreața și atotputernica putere a lui Iehova, Creatorul cerului și al pământului, să fie înălțat; pentru că El este Regele regilor și Domnul domnilor” (John Kershaw).*
- V - Ioan 3:8 *Se fac multe valuri cu privire la voința liberă a omului în problema salvării. „Dar de ce este capabilă voința liberă într-o stare de neregenerare? Voința este una din facultățile minții, o facultate depravată; astfel că oamenii se adapă de bună voie în păcat, precum boii însetați se adapă la izvor; se bălăcesc, la fel cum fac alte mii, la fel cum am făcut unii dintre noi, în marea păcatului și se tăvălesc în ea și se simt bine, ca o scroafă care se tăvălește în noroi. Voința liberă într-un păcătos îl duce pe acesta de la Dumnezeu pe calea largă care duce la pieire; îl duce la distrugere eternă, dacă nu este prevenit de harul suveran și gratuit al lui Dumnezeu” (John Kershaw). Singura speranță a sufletului este dintr-o sursă cerească. Omul trebuie să fie născut „de sus”.*

8 Vântul suflă încotro vrea, și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.

- A - Ioan 3:27 *În încercarea de a determina rădăcina sau baza alegerii, răspunsul biblic este harul lui Dumnezeu. Alegerea*

nu se bazează pe nici o condiție dinlăuntrul omului, ci pe harul gratuit al bunătății binevoitoare a lui Dumnezeu, astfel că „El are milă de cine vrea” (Romani 9:18).

- I - Ioan 3:27 *Cei care fac obiectul favorului divin vor veni cu siguranță la credință, pentru că Duhul care se mișcă unde vrea El, înlătură orice rezistență, ca să își facă voia Lui.*
- S - Ioan 9:39 *Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt se unesc în salvarea sufletului ca să rezolve problema păcatului și să apere obiectele afecțiunii divine. În ziua răscumpărării, inima va mărturisi că nu ține de voința omului sau de fuga lui, ci de Dumnezeu care arată milă după sfatul voii Sale (Efeseni 1:11; Romani 9:16).*
- V - Ioan 5:21 *Imaginea noii nașteri prin Duhul învață monergismul, sau o salvare care este singulară în esență. Așa cum sugarii nu determină, nu contribuie sau nu cooperează la propria lor procreare și naștere, tot așa și aceia care sunt născuți din Dumnezeu. Nașterea spirituală este un act gratuit și misterios al puterii divine. În cele din urmă, mântuirea este a Domnului, despărțită de orice merit uman.*

15 pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

- P - Ioan 3:16 *Conceptul vieții veșnice este numai un mit, dacă sufletul își poate pierde mântuirea. „Etern” nu ar însemna „fără sfârșit” și „viața” ar fi „moarte” dacă sufletul ar putea fi pierdut după convertire.*

16 Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

- P - Ioan 3:36 *„Hristos a murit ca să ne aducă la Dumnezeu, ca să Îl recunoaștem drept Creatorul nostru, să Îl iubim, să îl ascultăm, să ne supunem Lui și să ne încredem în El ca Proprietarul nostru, Împăratul nostru și Făcătorul nostru de bine, ca să ne dedicăm pe noi înșine Lui, care este Domnul suveran, să depindem de El, Binele nostru Suprem, și să direcționăm totul spre lauda Lui, cea mai măreață finalitate - aceasta este viața eternă”* (Matthew Henry).
- L - Ioan 3:17 *Termenul lume se referă la „lumea credincioșilor” sau aleșii lui Dumnezeu, în contrast cu „lumea oamenilor firești” despre care se vorbește altundeva (2Petru 2:5). Confirmarea acestui adevăr poate fi găsită printr-o comparație cu alte pasaje care vorbesc despre dragostea lui Dumnezeu (Romani 5:8; Evrei 12:6; 1 Ioan 4:19). Ca o analiză atentă ne dăm seama că dragostea lui Dumnezeu este o dragoste atât de specială și supremă, încât El dorește ca oameni din toate națiunile pământului să fie mântuiți. Această mântuire era îndeplinită prin desemnarea Fiului Său ca Mântuitor suficient, făcând astfel sigur faptul că fiecare credincios are parte de toate bogățiile spirituale pe care El le-a pregătit.*

17 Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.

- L - Ioan 4:42 *Prin actul mântuirii se manifestă natura binevoitoare a lui Dumnezeu și scopul iubirii Sale. Dumnezeu a avut toate motivele pentru care să condamne pe fiecare persoană din lume, fără excepție. Oricum, El a ales să mântuiască o parte din omenire și astfel să fie glorificată în exprimarea harului în lumea celor aleși. Că nu lumea celor aleși este în vizor și nu lumea tuturor oamenilor fără excepție este confirmat de faptul că nu toți oamenii sunt mântuiți. De fapt, aceia care nu sunt în Hristos sunt deja condamnați (v. 18). Însăși venirea lui Hristos a fost programată pentru căderea sau distrugerea unora (cf. Luca 2:34).*

19 Și judecata aceasta stă în faptul că, o dată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.

- D - Ioan 6:44 *Dacă oamenii nu sunt născuți din nou, vor fi lăsați în starea lor firească, stare care se află sub o judecată dreaptă. O astfel de stare este caracteristică unui om firesc, întrucât el iubește chiar păcatul care-i împietrește inima.*

27 Drept răspuns, Ioan i-a zis: Omul nu poate primi decât ce-i este dat din cer.

- A - Ioan 6:35 *Din cauza inabilității totale a omului de a se ajuta în privința mântuirii, Dumnezeu trebuie să dea cel mai scump dar al cerului. Darul harului este dat numai celor aleși.*
- H - Ioan 5:21 *De vreme ce niciodată nimeni nu este mântuit împotriva voinței proprii, cea care atrage, în final, este voința*

lui Dumnezeu. Adevărul Evangheliei este pur și simplu acela că Creatorul știe cum să-Și schimbe creația, astfel că în ziua cercetării voința care întâi s-a opus milei lui Dumnezeu este înlocuită cu o nouă voință, care dorește mântuirea, tânjește după ea și chiar pledează pentru darul harului.

36 Cine crede în Fiul, are viața veșnică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.

- P - Ioan 5:24 *Mânia lui Dumnezeu este peste toți cei care nu cred și nu ascultă de Evanghelie. Un Dumnezeu mânios nu este un Dumnezeu împăcat sau satisfăcut (1 Ioan 2:2). În contrast cu aceasta, nici o osândire nu va fi vreodată vărsată asupra sufletului care este în siguranță și ferit pentru totdeauna în Mântuitorul (Romani 8:1).*

IOAN 4

42 Și ziceau femeii: „Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, ci din pricină că L-am auzit noi înșine, și știm că acesta este într-adevăr Hristosul, mântuitorul lumii.”

- L - Ioan 10:11 *Considerați drept proscriși în Israel de către evrei și separați prin felul de mântuire pe care-l căpătaseră, samaritenii s-au bucurat fiindcă au înțeles că și ei făceau parte din lumea celor aleși, pentru care Hristos a venit ca Mântuitor. Într-adevăr, Dumnezeu face favoruri oamenilor fără distincție în ceea ce privește rasa, culoarea, genul, statutul social sau educația.*

IOAN 5

21 În adevăr, după cum Tatăl înviază morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui vrea.

- H - Ioan 6:27 *Omnipotența lui Dumnezeu și siguranța divină a mântuirii sufletului este adusă în discuție. În toată Scriptura voința lui Dumnezeu este declarată irevocabilă. „Hotărârile Mele vor rămâne în picioare și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea.” (cf. Isaia 46:10).*
- V - Ioan 8:36 *Voința omului este liberă în a alege să păcătuiască, dar este limitată prin natura ei firească să facă fapte bune, acceptabile înaintea lui Dumnezeu, până când este eliberată prin Hristos. Imaginea omului firesc care este „mort” pentru Dumnezeu și „mort” față de neprihănire ilustrează foarte potrivit acest fapt.*

24 Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.

- P - Ioan 6:35 *Realizând că amenințarea legală a condamnării divine a fost îndepărtată pentru totdeauna se scoate în evidență încrederea creștinului în Hristos.*

IOAN 6

27 Lucrați nu pentru mâncarea pieritoare, ci pentru mâncarea care rămâne pentru viața veșnică și pe care v-o va da Fiul omului; căci Tatăl, adică Însuși Dumnezeu, pe El L-a însemnat cu pecetea Lui.

- H - Ioan 6:44 *Viața spirituală va fi dată celor aleși. Suveranitatea lui Dumnezeu susține lucrarea salvării. El, care a decretat că toate vor trece, are puterea să realizeze ceea ce a ordonat prin stabilirea mijloacelor voinei Sale. Dumnezeu îi va da credinciosului tot ceea ce este necesar pentru hrănirea sufletului spre viață veșnică.*

35 Isus le-a zis: „Eu Sunt Pâinea vieții. Cine vine la Mine, nu va flămânzi niciodată; și cine crede în Mine, nu va înseta niciodată”.

- A - Ioan 6:37 *Evangelia glorioasă este oferită cu îndurare tuturor oamenilor, fără distincție, după cum afirmă acest verset. Isus vorbește de o foame spirituală și de o sete spirituală și definește credința ca fiind venirea credinciosului la El, adică venirea acelor care nu au nimic decât păcat și au nevoie de salvare. Venirea la Hristos înseamnă întoarcerea la El, așa cum o plantă se întoarce după soare. Problema este că acei evrei, cărora le vorbește Isus, nu se vor întoarce (v. 36). Și motivul pentru care ei nu se vor întoarce este pentru că ei nu au fost dați de Tatăl (v. 37).*

- I - Ioan 6:37 *Domnul a promis că oricărui suflet care vine la El nu îi va fi foame și nici sete. „Dar cine va veni?” Răspunsul este acesta: „Toți cei pe care Tatăl i I-a dat Fiului vor veni la El.” Aceia care vin la Hristos sunt aceiași cu cei pentru care a murit El. Viața spirituală va fi dată celor aleși.*
- P - Ioan 6:40 *Afirmațiile autoritare ale lui Hristos rostite prin aceste negații declarate accentuează intens integritatea promisiunilor Lui. Creștinilor nu le va fi nici foame, nici sete după mântuire, ceea ce înseamnă că sufletul nu va mai fi niciodată ceea ce a fost cândva.*

37 Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară

- A - Ioan 6:44 *Dumnezeu a făcut un legământ cu Hristos ca să fie Păstorul celor aleși conform principiului harului (cf. Isaia 53:12). Tatăl a promis Fiului că-I va da un popor ales - sămânța Lui, mireasa Lui, oile Lui și moștenirea Lui - astfel încât cei aleși de El să fie mântuiți. Fiul a promis să asculte de voința Tatălui Său până la moarte, fără a se împotrivi (Luca 2:49; Isaia 50:5). Acest legământ de răscumpărare și har a fost întocmit înainte ca timpul să înceapă, deși darea propriuzisă a celor aleși lui Hristos se realizează în prezent.*
- I - Ioan 6:39 *Duhul lui Dumnezeu îi aduce pe cei aleși Fiului. Este de neconceput ca Dumnezeu ar iubi întreaga lume fără discriminare suficient încât să o dea lui Hristos, dar nu sufi-*

cient ca să aplice lucrarea de ispășire a harului prin intermediul Duhului Sfânt (cf. 2 Cor. 5:14, 15; Rom. 6:4-9). Mai degrabă Isus Hristos a fost dat să moară pentru ai Lui.

39 Și voia Celui ce M-a trimis, este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l înviez în ziua de apoi.

- I - Ioan 6:40 *Actul răscumpărării consta în asigurarea salvării celor aleși, nu doar în a face salvarea posibilă.*

40 Voia Tatălui meu este ca oricine vede pe Fiul și crede în El, să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.

- I - Ioan 10:11 *De vreme ce va fi o înviere generală a tuturor oamenilor fie spre condamnare sau viață veșnică, Domnul îi va păzi pe ai Lui.*
- P - Ioan 6:47 *Siguranța finală a credinciosului stă în voia lui Dumnezeu. Constituie parte a decretului divin faptul că toți cei care cred în Hristos vor primi viața veșnică și un trup înviate. Doctrina perseverenței sfinților este prezentată aici în termeni de necontestat.*

44 Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.

- D - Ioan 6:65 *Din cauza dreptei judecăți a lui Dumnezeu, din cauza dragostei firești pentru întuneric, oamenii căzuți nu pot veni la Hristos. Din cauza firii lor, sufletele nu au puterea sau abilitatea să se pregătească ele însele pentru conversiune. Singurele roade spirituale ale omului firesc sunt necredința și depravarea.*

- A - Ioan 10:16 *De vreme ce responsabilitatea umană este cu siguranță accentuată în această parte, același lucru se poate spune și despre predestinarea divină, pentru că Isus Hristos se referă la atragerea divină a aleșilor.*
- H - Ioan 6:45 *Este un adevăr glorios faptul că Tatăl îi va atrage într-un mod irezistibil pe cei aleși la Sine, la fel cum o plasă de pești mari este trasă la țarm (Ioan 21:6, 11), așa cum Pavel a fost scos din templu (Fapte 21:30) și la fel cum bogații îi târăsc pe săraci înaintea judecătorilor (Iacov 2:6).*

45 În proroci este scris: „Toți vor fi învățați de Dumnezeu”. Așa că oricine a ascultat pe Tatăl, și a primit învățătura Lui, vine la Mine.

- H - Ioan 6:64 *Afirmările din Scriptură cu privire la asigurare sunt menite să încurajeze credința, întrucât credinciosul, realizând puterea eficace a lui Dumnezeu în salvarea sufletului lui, se află în lucrarea terminată de răscumpărare. „Aici este inima mea, Doamne, ia-o și pecetluiește-o, pecetluiește-o pentru curțile Tale de sus!”*

47 Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine, are viața veșnică.

- P - Ioan 10:27 *Cuvintele sunt fără valoare dacă credinciosul nu este sigur pentru totdeauna. „Viață” nu ar însemna „viață” și „veșnică” nu ar însemna „fără sfârșit”. Dar aceste cuvinte au sens, pentru că ele au fost promise de către Cel care nu poate să mintă și care rămâne același ieri, azi și în vecii vecilor, adică de Isus Hristos, Cel Adevărat.*

64 Dar sunt unii din voi care nu cred. Căci Isus știa de la început cine erau cei ce nu cred, și cine era cel ce avea să-L vândă.

- H - Ioan 6:65 *Acei cărora le permite Tatăl să se opună Fiului prin necredință, spre propria lor distrugere, sunt puși în contrast cu cei care nu se opun, nu se vor opune și nu pot să se opună puterii divine de convingere.*

65 Și a adăugat: „Tocmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu.”

- D - Ioan 8:34 *Singura cale pentru ca omul firesc să fie mântuit este ca Tatăl să îi dea o inimă nouă, o voință nouă și o minte nouă cu o capacitate înnoită de a crede în Hristos.*
- H - Ioan 15:5 *Motivul pentru care oamenii nu vin la Hristos este pentru că ei nu au fost dați de Tatăl, răscumparați de Fiul și atrași de Duhul. Cei nealeși rămân într-o stare firească de neajutorare și lipsiți de speranță în timp ce aleșii se bucură de puterea Mântuitorului care Își va mântui poporul lui de păcatele sale.*

IOAN 8

34 „Adevărat, adevărat vă spun le-a răspuns Isus că, oricine trăiește în păcat, este rob al păcatului.”

- D - Ioan 8:44 *Să fii rob al păcatului înseamnă să fii dominat de păcat. Păcatul este stăpânul sufletului celui neconvertit. Problema spinoasă a omului este că el nu are nici o putere de*

a-L mulțumi pe Domnul cât timp este firesc, și prin urmare el nu are nici o putere de a fi mântuit.

36 Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.

- V - Ioan 15:5 *În loc să vorbim de voința „liberă” a omului ar fi mai potrivit să vorbim de voința „eliberată” a omului, pentru că acest lucru trebuie să se întâmple înainte ca un suflet să fie mântuit.*

44 Voi aveți de tată pe Diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.

- D - Romani 3:9 *Nu numai că omul este prin natura lui în afara sferei harului mântuitor, sub condamnare, și îndrăgostit de păcat, dar de asemenea se află într-o stare disperată pe care și-o mai și înrăutățește prin faptul că el este un copil al lui Satan.*

IOAN 9

39 Apoi Isus a zis: „Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată: ca cei ce nu văd, să vadă, și cei ce văd, să ajungă orbi.”

- S - Ioan 12:39 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă prin emiterea unei judecăți imparțiale.*

IOAN 10

11 Eu Sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi.

- I - Ioan 10:14 *Așa cum Isus este Pâinea vieții, tot așa El este Păstorul cel bun care Își dă viața pentru oile Sale. Tatăl I-a dat oile lui Hristos.*
- L - Ioan 11:50 *Hristos pune în contrast oile Lui cu acelea care nu sunt ale Lui. Pe toate le are în vedere când spune că El a murit pentru oile Sale.*

14 Eu Sunt Păstorul cel bun. Eu Îmi cunosc oile Mele, și ele Mă cunosc pe Mine,

- I - Ioan 10:15 *Spre deosebire de farisei, pe care El îi vede ca pe niște „străini” (Ioan 10:5) și „angajați” (Ioan 8:12) precum și „hoți și tâlhari” (Ioan 10:1, 8, 10), Domnul Își cunoaște oile Sale. Le cunoaște pe nume și după natura lor (Ioan 10:3), și le iubește până la moarte.*

15 așa cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl și cum cunosc Eu pe Tatăl, și Eu Îmi dau viața pentru oile Mele.

- I - Ioan 10:24 *Hristos spune că nu pentru toți, fără nici o excepție, Își dă viața, ci doar pentru aceia pe care îi are în stăpânire (cf. Ioan 6:37, 39; 17:6, 24).*

16 Mai am și alte oi (Neamurile), care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor.

- A - Ioan 10:26 *Aleșii lui Dumnezeu trebuie găsiți în orice trib și națiune. Evreu sau dintre neamuri, bogat sau sărac, bărbat sau femeie, tânăr sau bătrân, educat și mai puțin educat, și dintr-o categorie și din alta se vor număra printre cei aleși.*

24 Iudeii L-au înconjurat și I-au zis: „Până când ne tot ții sufletele în încordare? Dacă ești Hristosul, spune-ne-o deslușit.”

- I - Ioan 10:25 *Hristos le dezvăluie celor care nu sunt aleși și care nu sunt răscumpărați faptul că El este într-adevăr Mesia care trebuia să vină și faptul că ei nu vor veni la El în credință, ci vor rămâne în necredința lor din cauză că ei nu fac parte dintre oile Lui.*

25 „V-am spus le-a răspuns Isus și nu credeți. Lucrările pe care le fac Eu, în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine”.

- I - Ioan 10:26 *În ciuda afirmațiilor rostite de Domnul Însuși, inima celor nealeși este atât de împietrită, încât nu va crede (cf. 5:17-47; 6:29, 35, 51-65; 7:37-39 etc.). Problema evreilor era nu lipsa informației, ci faptul că nu făceau parte dintre oile Domnului.*

26 Dar voi nu credeți pentru că, după cum v-am spus, nu sunteți din oile Mele.

- A - Ioan 11:52 *Din cauza necredinței lor, evreii erau pe deplin responsabili. Isus nu numai că le-a spus adevărul despre El Însuși, dar le-a și dovedit acest lucru prin minunile pe care*

le-a făcut. Cu toate acestea, din cauză că nu făceau parte dintre aceia care au fost dați Bunului Păstor de către Tatăl, ei nu erau în mâna Lui (10:29 cf. 6:39, 44).

- I - Ioan 10:27 *Este cât se poate de adevărat că Dumnezeu nu are nici o obligație să îi mântuiască pe aceia care au adus distrugerea asupra lor, nici Hristos nu este obligat să moară pentru cei care cu siguranță vor pieri. Însă, pentru aceia care vor fi mântuiți, Hristos trebuie să moară. Acest lucru a fost făcut de El.*

27 Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine.

- I - Ioan 10:28 *Când credinciosul îl urmează pe Domnul ca Bunul Păstor are acea certitudine a faptului că cei care au fost dați Fiului nu vor pieri niciodată.*
- P - Ioan 10:28 *Deși este imposibil ca cele două mari idei, care merg în paralel în Scriptură - responsabilitatea umană și predestinarea divină – să se întrepătrundă, nici una nu poate fi negată. Ceea ce este sigur este că pentru ceia care Îl urmează pe Hristos, încrezându-se în El și ascultându-L, Îl vor urma până la capăt, pentru că ei au fost dăruiiți și atrași. Și aceia care nu pot să-L asculte și să Îl urmeze pe Hristos vor rămâne într-o stare de nepricepere și vor pieri pentru că nu L-au mulțumit pe Tatăl ca să îi răscumpere.*

28 Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea.

- I - Ioan 10:29 *Este cert faptul că nimeni nu poate face prin sine însuși parte din turmă (cf. Ioan 6:39, 44; 10:29). De asemenea este cert faptul că dacă Hristos prin moartea Sa nu ia orice păcat al unei ființe, acel suflet este lăsat fără Răscum-părător, Salvator, Păstor sau o bază de acceptare în fața lui Dumnezeu. Numai asupra celor aleși sunt răsfârnte rezulta-tele ispășirii, chiar „viața veșnică”, astfel încât „ei nu vor pieri niciodată.*
- P - Ioan 10:29 *Prin aceste simple cuvinte ale lui Isus este pro-mis faptul că oile nu vor intra niciodată în starea de mânie, nu vor fi aruncate pentru totdeauna din prezența lui Dum-nezeu, iar dragostea Lui pentru ele nu se va diminua. Mâna lui Hristos este mâna puternică din care nimeni nu le va smulge.*

29 Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și ni-meni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu.

- I - Ioan 15:13 *Pentru că Tatăl i-a dat pe cei aleși Fiului și pentru că Fiul a murit pentru ei, Dumnezeu face sigur faptul că ei și numai ei vor cunoaște mântuirea deplină și gratuită și se vor bucura pentru totdeauna de părtășia cu Dumnezeu în Hristos (Ioan 17:3) prin participarea la pacea Lui (Ioan 16:33) și la bucuria Lui (Ioan 17:13).*
- P - Ioan 13:1 *În Evanghelia după Ioan doctrinele predestină-rii și perseverenței sfinților, care sunt păstrați prin puterea lui Dumnezeu, sunt constant accentuate (cf. Ioan 2:4; 4:34; 5:30; 6:37,39, 44, 64; 7:6,30; 8:20; 13:1; 18:37; 19:28).*

IOAN 11

50 oare nu vă gândiți că este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod, și să nu piară tot neamul?

- L - Ioan 17:9 *Termenul „tot” reflectă o proporție mare, dar nu fiecare persoană fără excepție. Semnificația acestei observații vrea să accentueze faptul că trebuie să fim precauți atunci când avem de a face cu termeni cuprinzători în Scriptură cum ar fi „lume”, „întreg/întreagă” și „tot/toată”.*

52 și nu numai pentru neamul acela, ci și ca să adune într-un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți.

- A - Ioan 13:18 *Din națiunea lui Israel și dintre națiunile pământului, Dumnezeu a dispus ca anumite suflete să fie mântuite și date Fiului Său (cf. Ioan 10:16). Deși nu toți oamenii se vor converti, există o mare mulțime numită „copiii lui Dumnezeu”. Cu toate că cei aleși sunt „risipiți”, Hristos îi va răscumpăra, îi va aduna și va alcătui o singură Biserică, aceea care formează trupul Său.*

IOAN 12

39 De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai zis:

- S - Ioan 12:40 *Suveranitatea lui Dumnezeu este manifestată activ prin împietrirea inimilor astfel încât oamenii rămân în păcat.*

40 „LE-A ORBIT OCHII, ȘI LE-A ÎMPIETRIT INIMA, CA SĂ NU VADĂ CU OCHII, SĂ NU ÎNȚELEAGĂ CU INIMA, SĂ

NU SE ÎNTOARCĂ LA DUMNEZEU ȘI SĂ-I VINDEC” (Isaia 6:9,10).

- S - Romani 9:13 *Orbirea spirituală a ochilor oamenilor de către Dumnezeu a fost făcută pentru ca ei să nu poată vedea faptele mărețe ale lui Hristos, semne care Îl arătau drept Fiul lui Dumnezeu și Mesia. Înțelesul acestui pasaj este simplu, chiar dacă ne apare dur. Plasând oamenii sub judecata imparțială, Dumnezeu le orbește ochii și le împietrește inimile pentru ca sufletele să nu poată să se întoarcă la Hristos și să fie vindecate. Așa este suveranitatea absolută a lui Dumnezeu. El vindecă și El împietrește, și de El trebuie să ne temem.*

IOAN 13

1 Înainte de praznicul Paștelor, Isus, ca Cel care știa că I-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl și fiindcă îi iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt.

- P - Ioan 14:16 *Dragostea lui Hristos pentru aleșii Lui îi încredințează de o siguranță finală și fundamentală în prezența Mântuitorului.*

18 Nu vorbesc despre voi toți; îi cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura, care zice: „Cel ce mănâncă pâine cu Mine a ridicat călcâiul împotriva Mea.”

- A - Ioan 15:16 *Domnul îi cunoaște personal și intim pe aceia pe care El i-a ales.*

IOAN 14

16 Și Eu Îl voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt [Gr. Allon, ca și Isus] mângâietor (Grecește: Paraclet, apărător, ajutor.), care să rămână cu voi în veac;

- P - Ioan 17:11 *Datorită lucrării permanente de locuire a Duhului Sfânt în cineva, credinciosul trebuie să fie asigurat că scăparea de pedeapsă, durere și de distrugerea păcatului este o certitudine divină.*

IOAN 15

2 Pe orice mlădiță care este în Mine și n-aduce roadă El o taie; și pe orice mlădiță care aduce roadă o curăță, ca să aducă și mai multă roadă.

- *Procesul de tăiere a mlădițelor uscate scoate în evidență aducerea de roadă. (cf. Gal. 5:22-26).*

5 Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine, și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.

- H - Ioan 17:2 *Despărțită de Hristos nici o persoană nu poate crede în El, nu poate să suporte prezența Lui sau să se bucure de viața spirituală. Fiecare aspect al mântuirii este de la Domnul. Duhul care îi cheamă pe cei aleși în mod real îi unește intim pe aceștia cu Hristos*
- V - Rom 9:16 *Cei care sunt fără Hristos nu pot face absolut nimic ca să merite favorul divin. Acest lucru este adevărat nu*

*numai pentru bețivi, hoți, ucigași și cei care se complac într-un comportament imoral, ci îi include de asemenea pe poeți, pe oamenii de știință, pe filosofi, pe profesori, pe doctori, pe avocați și chiar pe preoții care nu l-au primit pe Hristos. Nu există nici o faptă care să fie acceptabilă înaintea lui Dumnezeu. Numai cei care sunt în Hristos pot aduce roadă spiritu-
ală. Acest verset condamnă Pelagianismul și semipelagianis-
mul de orice formă.*

13 Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.

- I - Ioan 17:1 *Fiind Pâinea vieții, Isus își hrănește oile; ca un Bun Păstor El își dă viața pentru ele; ca Prieten al păcătoșilor Hristos a murit pentru a-și manifesta marea Sa dragoste pen-
tru cei care sunt ai Lui.*

16 Nu voi M-ați ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roadă, și roada voastră să ră-
mână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să
vă dea.

- A - Ioan 17:2 *Oamenii nu aleg să fie mântuiți sau să Îl slu-
jească pe Domnul până când nu sunt aleși pe cale divină. Omul firesc nu Îl iubește pe Domnul și nici nu tânjește să se
apropie de Hristos prin lucrarea de regenerare a Duhului
Sfânt, întrucât fiecare persoană se comportă potrivit naturii
ei. Natura celor neconvertiți este aceea de înrobiți de păcat și
ostili domniei lui Hristos, până în momentul când sufletul
este eliberat de fostul său stăpân.*

IOAN 17

1 După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer și a zis: Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine.

- I - Ioan 17:2 *În rolul Său de Mare Preot, Isus s-a rugat pentru toți ai Lui, dar nu pentru lume în general. În ascultare de voia Tatălui, Hristos a îndeplinit lucrarea specifică de răscumpărare pentru care a fost trimis și să Îl facă de cunoscut pe Tatăl aleșilor Săi, făcându-le parte acestora de viața veșnică.*

2 după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelora pe care I i-ai dat Tu.

- A - Ioan 17:6 *În procesul de alegere al unora pentru mântuire, Dumnezeu Își manifestă suveranitatea Sa divină și prerogativele de a fi ori îndurător, ori drept.*
- I - Ioan 17:9 *Dumnezeu are dreptul divin de a acorda mântuire pentru atâția câți sunt pregătiți pentru viața veșnică. Este clar faptul că scopul și sfera ispășirii sunt limitate. Viața veșnică nu este dată tuturor, ci numai acelora pe care Tatăl I i-a dat Fiului.*
- H - Fapte 5:31 *Faptul că acei pe care Tatăl I i-a dat Fiului vor fi mântuiți este sigur, pentru că darul pe care îl dă Dumnezeu în suveranitatea harului Său va fi primit în ziua aceea. Fiul va da viață veșnică.*

6 Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău.

- A - Fapte 2:39 *Nu oricărei persoane s-a arătat numele Tatălui, ci numai acelor care prin decretul etern al mântuirii au fost dați Fiului pentru a reinstaura doctrina alegerii, următoarea definiție putând fi studiată: „Alegerea este scopul de neschimbat al lui Dumnezeu prin care El a făcut următorul lucru: Înainte de întemeierea lumii, prin har absolut, după buna Lui plăcere și libera Sa voință, El a ales în Hristos pentru mântuire un număr precis de oameni din întreaga rasă umană, care a căzut de la inocența inițială în păcat și ruină. Cei aleși nu erau nici mai buni nici mai merituoși decât alții, ci se aflau împreună în aceeași mizerie. El a făcut acest lucru în Hristos, pe care L-a numit din veșnicie ca să fie Mediatorul, Capul celor aleși și Temelia mântuirii lor” (Canoanele de la Dort, Primul Alineat, Articolul 7).*

9 Pentru ei Mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Mi i-ai dat Tu; pentru că sunt ai Tăi:

- I - Ioan 17:2 *Moartea lui Hristos și mijlocirea Lui pentru ai Lui sunt cele două diviziuni mari ale acestei rugăciuni preoțești. Pentru cei în folosul cărora este împăcare, sfințire și sacrificiu, Isus Se roagă deoarece ei nu sunt în lume. Dacă intenționa Hristos să mântuiască orice persoană sau să facă ispășire pentru oricine, El S-ar fi rugat pentru lume fără nici o excepție.*

- L - Fapte 20:28 *De vreme ce rugăciunea lui Hristos este pentru oamenii Lui, rugăciunea Lui este universală ca și preocupa pentru că îi include pe aceia care vor veni la credință (v. 20, 21). Conceptul rugăciunii lui Hristos pentru cei care sunt necredincioși este un gând mângâietor. Este consecvent cu măreția dragostei Sale pentru păcătoși (Rom.5:8).*

11 Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, și Eu vin la Tine. Sfinte Tată păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum Suntem și noi.

- P - Ioan 17:12 *Isus s-a rugat pentru siguranța mântuirii credinciosului, și din cauză că toate rugăciunile lui Hristos sunt ascultate, credinciosul este asigurat în ceea ce privește mântuirea.*

12 Când eram cu ei în lume, îi păzeam Eu în Numele Tău. Eu i-am păzit pe aceia pe care Mi i-ai dat; și nici unul din ei n-a pierit, în afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.

- P - Ioan 17:15 *Pentru ca numele Tatălui să fie onorat și pentru a se păzi integritatea Scripturilor, Isus îi păzește constant din punct de vedere spiritual pe ai Lui. El îi va păzi de apostazie.*

15 Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de Cel rău.

- P - Rom 5:8 *Un motiv care certifică faptul că creștinii nu vor scăpa de necaz este că Domnul S-a rugat ca aleșii Lui să nu fie luați din lume. Prin victoriile credinciosului asupra încer-*

cărilor și ispitelor Domnul este glorificat și sunt învățate lecțiile vieții spirituale. În mijlocul conflictului împotriva lumii - carnea și diavolul - Hristos va continua să Se roage și să îi păstreze pe ai Lui.

20 Și mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor.

- I - Ioan 17:24 *Așa cum Hristos S-a rugat pentru cei unsprezece ucenici, tot așa El Se roagă pentru toți cei care vor deveni ucenicii Lui. „Mintea lui Hristos scanează secolele și îi strânge la inima Lui iubitoare pe toți discipolii Săi adevărați, ca și cum toți ar fi fost mântuiți chiar în acest moment” (William Hendriksen).*

24 Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

- I - Ioan 17:25 *Dorința plină de iubire a lui Hristos este exprimată prin faptul că „cei dați” vor fi cu El în gloria eternității. Din eternitate ei I-au fost dați lui Hristos pentru ca la timpul potrivit ei să fie recompensa Lui pentru suferințele sufletului Său pentru ei.*

25 Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.

- L - Ioan 17:26 *Fiindcă Tatăl este neprihănit, fiindcă Fiul le-a cerut și pentru că integritatea divină le revendică, meritele*

depline ale lucrării de ispășire a lui Hristos vor fi aplicate „celor dați”.

26 Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău, și li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu, să fie în ei, și Eu să fiu în ei.

- I - Fapte 5:31 *Având siguranță prin rugăciunea Mântuitorului, creștinul continuă să se bucure de toate binecuvântările spirituale ale mântuirii, inclusiv de răscumpărarea și iertarea păcatelor. Izvorul din care curg aceste binecuvântări este sfatul etern al lui Dumnezeu hotărât mai înainte de întemeierea lumii.*

FAPTELE APOSTOLILOR

Scrisă 63 d.Hr.

FAPTELE APOSTOLILOR 2

39 Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.

- A - Fapte 9:15 *Promisiunile Evangheliei și chemarea reală la mântuire este pentru cei aleși.*

FAPTELE APOSTOLILOR 5

31 Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor.

- I - Fapte 20:28 Scopul venirii lui Hristos și înălțarea Lui ulterioară la cer este observată. Domnul va acorda pocăință Israelului și iertarea de păcate. Darul harului divin nu trebuia dat tuturor în Israel fără excepție (pentru că atunci oameni ca Iuda Iscarioteanul ar fi fost mântuiți), ci aceleora pe care Dumnezeu i-a ales pentru mântuire.
- H - Fapte 11:18 Nu numai că Domnul acordă pocăință oamenilor Săi, dar El va da acest dar divin al harului conform scopului etern al planului lui Dumnezeu. Hristos a fost înviat din morți și glorificat pentru ca să facă mântuirea reală pentru cei aleși.

FAPTELE APOSTOLILOR 9

15 Dar Domnul i-a zis: „Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu înaintea Neamurilor, înaintea împăraților, și înaintea fiilor lui Israel;

- A - Fapte 10:41 Singurul motiv pentru care Saul din Tars a venit la credința în Mântuitorul suveran a fost pentru că el constituia obiectivul dragostei care alege.

*Harul mi-a deprins inima cu frica de Domnul
Și harul temerile mi le-a alinat;
Oh, cât de scump harul acela-mi apărea
Când prima oară-am început să cred.*

John Newton

FAPTELE APOSTOLILOR 10

41 nu la tot norodul, ci nouă, martorilor aleși mai dinainte de Dumnezeu, nouă, care am mâncat și am băut împreună cu El, după ce a înviat din morți.

- A - Fapte 13:48 *Doctrina alegerii este arătată foarte clar. Dumnezeu nu i-a ales pe toți pentru a-i fi martori lui Hristos.*

FAPTELE APOSTOLILOR 11

18 După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu, și au zis: „Dumnezeu a dat deci și Neamurilor pocăință, ca să aibă viața.”

- H - Fapte 13:48 *Dacă Dumnezeu nu garantează pocăința în mod real în viață, atunci nimeni nu va fi mântuit. Sufletele sunt mântuite atunci când și acolo unde vrea Dumnezeu să dea pocăință în viață. „Este una să te căiești pentru păcat pentru că te trimite în iad, și alta să te căiești de păcat pentru că este un rău infinit; una este să te căiești pentru că îți face rău ție însuși, și alta pentru că este un act greșit și îl ofensează pe Dumnezeu. Este una să fii îngrozit; alta să fii umil.” (Gardiner Spring)*

FAPTELE APOSTOLILOR 13

48 Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică, au crezut.

- A - Fapte 17:26 *Scriptura arată simplu și clar faptul că Dumnezeu este Cel care îi desemnează pe indivizi pentru viața veșnică.*
- H - Fapte 14:27 *Deși nu toți oamenii sunt destinați pentru viața veșnică, cei care sunt, vor veni la credință în Hristos. Ei nu pot proceda altfel sub constrângerea divină; nu pot face altfel deoarece ei au o natură nouă cu capacitatea de a crede.*

FAPTELE APOSTOLILOR 14

22 întărind sufletele ucenicilor. El îi îndemna să stăruie în credință și spunea că în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe neazuri.

- *Biblia nu ne învață că oamenii lui Dumnezeu vor fi scutiți de efectele purificatoare ale neazului la timp. Tocmai opusul este afirmat și demonstrat de mai multe ori. Povestirile din Vechiul Testament, scrierile Noului Testament și documentarea a 2000 de ani de istorie bisericească mărturisesc despre sângele sfinților din Biserică.*

27 După venirea lor, au adunat Biserica și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei, și cum deschisese Neamurilor ușa credinței.

- H - Fapte 16:14 *Domnul este Cel care deschide ușa credinței pentru ca sufletele să fie mântuite. Ceea ce Dumnezeu deschide nici un om nu poate închide.*

FAPTELE APOSTOLILOR 16

14 Una din ele, numită Lidia, vânzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, era o femeie temătoare de Dumnezeu și asculta. Domnul i-a deschis inima, ca să ia aminte la cele ce spunea Pavel.

- H - Fapte 18:27 *Pentru că Domnul a deschis ușa inimii pentru mântuire A Lidiei, ea a venit la credință. Din perspectiva divină convertirea ei era inevitabilă, pentru că voința Dumnezeului suveran nu poate fi învinsă sau dată la o parte.*

FAPTELE APOSTOLILOR 17

26 El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor,

- A - Fapte 18:10 *Există multe probleme personale care sunt determinate de Dumnezeu, cum ar fi data nașterii sau a morții. La un nivel realist, pentru a se asigura păstrarea religiei, Dumnezeu stabilește granițele națiunilor. În cadrul acestor granițe cei aleși Îl vor căuta pe Domnul și vor veni la credință.*

FAPTELE APOSTOLILOR 18

10 căci Eu sunt cu tine; Și nimeni nu va pune mâna pe tine ca să-ți faci rău: vorbește, fiindcă am mult norod în această cetate.

- A - Fapte 18:27 *Evanghelizarea este încurajată de doctrina alegerii. Câștigătorul de suflete prezintă Evanghelia cu o încredere deplină că Dumnezeu va aduce oameni la credință.*

27 Fiindcă el voia să treacă în Ahaia, frații l-au îmbărbătat să se ducă, și au scris ucenicilor să-l primească bine. Când a ajuns, a ajutat mult, prin harul lui Dumnezeu, pe cei ce crezuseră;

- A - Fapte 22:14
- H - Romani 1:6 *Harul primit de oameni este gratuit, dar nu este ieftin sau fără putere. Oamenii nu pot sau nu vor să creadă Evanghelia, decât în cazul în care harul ispășitor produce credința evanghelică și pocăința adevărată.*

FAPTELE APOSTOLILOR 20

28 Luați seama, deci, la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi (Sau: priveghetori.), ca să păstoriți Biserica Domnului pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.

- I - Romani 3:24 *Folosind cuvinte precise, Scriptura revelează faptul că obiectivul particular al răscumpărării a fost Biserica lui Hristos, și nu oamenii din lume fără discriminare.*
- L - Romani 5:18

FAPTELE APOSTOLILOR 22

14 El mi-a zis: „Dumnezeul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel neprihănit și să auzi cuvinte din gura Lui;

- A - Romani 1:6 *Cei aleși de Dumnezeu vor ajunge cu siguranță să cunoască voia Lui, aceea de a-L vedea pe Hristos cu ochii spirituali ai înțelegerii, și să asculte vocea Lui. „Convertirea este o lucrare profundă – o lucrare a inimii. Circulă în interiorul omului, prin mintea lui, prin ființa lui, prin întreaga viață”. (Joseph Alleine).*

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE ROMANI

Scrisă 58 d.Hr.

ROMANI 1

6 între care sunteți și voi, cei chemați să fiți ai lui Isus Hristos.

- A - Romani 4:16 *Cei aleși sunt cei chemați de Dumnezeu. Nu toți oamenii sunt chemați, aleși sau predestinați pentru mântuire; căci așa toți oamenii ar fi mântuiți, întrucât voinței decretive a lui Dumnezeu nu poți să îi rezisti.*
- H - Romani 1:7 *Cei chemați de Duhul la mântuire sunt invitați, astfel încât ei vin la credința în Hristos inevitabil și de bună voie.*

7 Deci, vouă tuturor, care sunteți preaiubiți ai lui Dumnezeu în Roma, chemați să fiți sfinți: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!

- H - Rom 8:14 *Pavel învață că credincioșii cărora se adresează sunt sfinți prin virtutea faptului că au fost chemați. Ceva li s-a întâmplat. Ei au fost chemați în mod real. „Prin această chemare interioară și reală se are în vedere activitatea Duhului Sfânt asupra oricărora minți și inimi păcătoase, astfel încât acei asupra cărora aplică El Evanghelia să devină conștienți de vina lor, să înțeleagă nevoia lor după Isus Hristos și să Îl accepte ca Domn și Mântuitor” (William Hendriksen).*

ROMANI 3

9 Ce urmează atunci? Suntem noi mai buni decât ei? Nicidecum. Fiindcă am dovedit că toți, fie iudei, fie greci, sunt sub păcat,

- D - Romani 3:10 *Nu numai anumiți oameni sunt slujitorii lui Satan, ci toți sunt. Domnia păcatului este vastă, adică universală. Toți oamenii sunt sub dominația păcatului, astfel că nici unul nu este neprihănit.*

10 după cum este scris: „Nu este nici un om neprihănit, nici unul măcar. [Psalmii. 14:1-3; 53:1-3]:

- D - Romani 3:11 *Nu există nici un om neprihănit, nici unul care să aibă un principiu bun și sincer sau să fie condus de un astfel de principiu bun, nici unul care să aibă ceva din imaginea lui Dumnezeu, constând în neprihănirea în care a fost creat omul; nici unul. Aceasta înseamnă că dacă ar fi fost măcar unul, Dumnezeu l-ar fi găsit. (Matthew Henry)*

- DR - Romani 3:23

11 NU ESTE NICI UNUL CARE SĂ AIBĂ PRICEPERE. NU ESTE NICI UNUL CARE SĂ ÎL CAUTE CU TOT DINADIN-SUL PE DUMNEZEU.

- D - Romani 3:12 *Dacă Dumnezeu în harul Său suveran nu ar fi ales anumiți oameni la mântuire, nici un om nu ar fi fost mântuit; pentru că nici unul nu Îl caută pe Dumnezeu. Depravarea înnăscută a inimii duce la o întoarcere totală de Domnul.*

12 TOȚI S-AU ABĂTUT, ȘI AU AJUNS NIȘTE NETREBNICI. NU ESTE NICI UNUL CARE SĂ FACĂ BINELE, NICI UNUL MĂCAR.

- D - Rom 5:12 *În ciuda învățaturii clare referitoare la situația disperată și problematică a omului, există o concepție care predomină, și anume că starea naturală a omului nu este totalmente depravată, având astfel o înclinație sau o abilitate care îi dă posibilitatea să se pocăiască, să creadă și să fie mântuit dacă el alege așa. Dar față de această afirmație Cuvântul lui Dumnezeu rămâne ferm, „Nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar.”*

23 Căci toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.

- DR - Romani 6:23

24 Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea, care este în Hristos Isus.

- I - Romani 3:25 *Cei aleși, și numai cei aleși sunt justificați gratuit, prin har, pentru că sângele lui Hristos le acoperă păcatele.*

25 Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu;

- I - Romani 5:8 *Când Hristos a murit la Calvar, El a făcut ispășire pentru toate păcatele atât ale acelor care L-au acceptat sub autoritatea Vechiului Testament cât și ale acelor care L-au acceptat în era Noului Testament. Meritele și extinderea ispășirii se întind atât înainte cât și în urmă. Pentru că Dumnezeu a pus păcatele trecutului pe Hristos, Dumnezeu demonstrează că El este drept și astfel are dreptul de a fi Justificatorul tuturor celor care cred în Hristos.*

ROMANI 4

16 De aceea moștenitori sunt cei ce se fac prin credință, ca să fie prin har, și pentru ca făgăduința să fie chezușuită pentru toată sămânța lui Avraam: nu numai pentru sămânța aceea care este sub Lege, ci și pentru sămânța aceea care are credința lui Avraam, tatăl nostru al tuturor,

- A - Romani 5:19 *Nici o persoană nu este aleasă datorită faptelor bune sau pentru că păzește legea. Mântuirea este înrădăcinată în harul suveran care este acordat gratuit tuturor acelor care au credința lui Avram, „tatăl nostru al tuturor”.*

ROMANI 5

8 Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.

- I - Romani 5:9 *Există multe pasaje în Scriptură care caracterizează lucrarea de mântuire a răscumpărării în termeni fermi. Intenția lui Hristos era să asigure și să mântuiască un anumit popor.*
- P - Romani 5:9 *Dacă Hristos a făcut cel mai mult pentru cei aleși prin faptul că a murit pentru ei încă atunci când erau în starea de păcat, cu siguranță El va garanta mântuirea lor eternă.*
- DR - Romani 10:9

9 Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.

- I - Romani 5:10 *„Justificarea și reconcilierea sunt primele roade ale morții lui Hristos: Suntem justificați prin sângele Lui (v. 9), împăcați prin moartea Lui (v. 10), păcatul este iertat, păcătosul acceptat ca neprihănit, disputa este reluată, dușmanul înjunghiat, un trecut format din nedreptate, dar o neprihănire veșnică este adusă la lumină.” (Matthew Henry)*
- P - Romani 5:10 *Pornind de la cele mai importante lucruri, Pavel prezintă adevărul glorios că justificarea aduce o anume izbăvire de mânia ce va să vină.*

10 Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.

- I - Romani 8:1 *Vocabularul limitat pe care Pavel îl folosește în argumentarea lui devine de o importanță covârșitoare. Referința la „noi” are în vedere acel număr limitat al sufletelor care vor veni la credință în Hristos. „Noi” care eram dușmanii lui Dumnezeu, „noi” am fost împăcați cu El prin moartea lui Hristos, astfel încât „noi” vom fi mântuiți.*
- P - Romani 8:1 *Dacă Dumnezeu îi justifică și îi împacă cu El pe aceia care erau dușmanii Lui, El îi va mântui cu siguranță pe aceia care acum sunt prietenii Lui.*

12 De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuțit...

- D - Romani 5:19 *Așa cum Levi era în trupul lui Avraam atunci când l-a întâlnit pe Melhisedec (Evr. 7:10), tot așa fiecare membru al rasei umane era în sămânța lui Adam și a păcătuțit o dată cu el. Din cauza căderii lui Adam, care a fost ca și capul rasei umane, toți sunt născuți în păcat și, prin natura lor, sunt fără viață spirituală în fața lui Dumnezeu. Dacă o persoană trebuie să devină un copil al lui Dumnezeu și un moștenitor al Împărăției cerurilor, Duhul Sfânt trebuie să-i regenereze sufletul.*

18 ...Astfel, deci, după cum printr-o singură greșeală, a venit o osândă, care i-a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr-o singură

hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viața.

- L - 2 Corinteni 5:14 *Apostolul a menționat de trei ori moartea lui Hristos pentru aleșii Săi (v. 6, 9, 10). Este stabilită așadar o doctrină majoră. Abuzul lui Adam (neascultarea) duce la condamnare pentru toți care sunt în el. În aceeași manieră și prin contrast actul de ascultare neprihănită în lucrarea de ispășire la Calvar de către Hristos a rezultat în răsfrângerea justificării asupra tuturor acelor care sunt în El. Lumea pentru care a murit Hristos este lumea celor aleși*

19 Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți.

- D - Romani 6:20 *Păcatul lui Adam a fost imputat urmașilor săi, care au devenit păcătoși prin naștere dar continuă să fie păcătoși prin alegere. Omul firesc este dușmanul lui Dumnezeu din proprie voință și plăcere. Există o aversiune înnăscută și de asemenea o lipsă de respect pentru perfecțiunile lui Dumnezeu. Ba mai mult, voința omului firesc este contrară voinței lui Dumnezeu (cf. Rom. 8:7). Omul firesc este ostil guvernării lui Dumnezeu în viața sa.*
- A - Romani 8:28 *Prin faptul că Hristos a ascultat de voința Tatălui de a merge la Calvar pentru a asigura mântuirea păcătoșilor, cei mulți, cei aleși, vor fi făcuți neprihăniți.*

ROMANI 6

15 Ce urmează de aici? Să păcătuim pentru că nu mai Suntem sub Lege ci sub har? Nicidecum.

- *În acest context Pavel arată că legea este autoritatea care expune păcatul. Păcatul este rău, dar ceea ce îl dezvăluie așa cum este, adică legea, este în întregime bună. Creștinul este eliberat de păcatul care l-a distrus, dar nu de lege, care a revelat și revelează tot ceea ce este nevoie pentru a fi eliberat. Creștinul nu mai este condamnat al legii, ci este mântuit al lui Hristos.*

20 Căci atunci când erați robi ai păcatului, erați slobozi față de neprihănire.

- D - Romani 7:18 *Ca urmaș al lui Adam, ca fiu al diavolului, ca slujitor al păcatului, omul firesc este lipsit de orice neprihănire. El este liber să acționeze conform firii lui, care este subjugată de rău. Omul firesc nu este liber să acționeze cu dreptate.*

23 Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.

- DR - Romani 5:8

ROMANI 7

18 Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac.

- D - Romani 7:19 *Inima sinceră va mărturisi că în sfera carnală nu este nici un merit care să Îl mulțumească pe Dumnezeu. Nu există nici un lucru care să poată deveni baza primirii onoarei spirituale.*

19 Căci binele pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac!

- D - Rom 8:7 *„Inima sinceră va mărturisi o lipsă totală a abilității de a face binele în firea pământească. Și chiar după convertire încă mai există o luptă în sufletul sfințit între har și corupție. Faptul că în om mai sunt rămășițe ale corupției, chiar și acolo unde se manifestă harul este un adevăr, faptul că această corupție izbucnește zilnic în păcate de neputință (care este echivalentă cu o stare de har) nu este mai puțin adevărat. Dacă spunem că nu avem păcate ne înșelăm singuri 1 Ioan 1:8, 10. Faptul că acel har real se luptă împotriva păcatelor și împotriva corupției, nu le îngăduie să triumfe, le urăște, se căiește de ele, geme sub ele ca și sub o povară, este de asemenea adevărat (Gal 5:17).” (Matthew Henry)*

ROMANI 8

1 Acum, deci, nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.

- I - Romani 8:32 *Pentru apostol „nici o osândire” înseamnă libertate, nu numai de pedeapsa vinei păcatului, ci și de puterea sclaviei păcatului. Fiecare credincios poate să se bucure de eficacitatea lucrării de ispășire a lui Hristos pentru ei la cruce.*
- P - Romani 8:29 *De vreme ce nu există nici o bază pentru judecata eternă pentru aceia care sunt în Hristos, nu poate exista nici o cădere finală. Credinciosul este asigurat de lucrarea finalizată a ispășirii.*

7 Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci, ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună.

- D - Romani 8:8 *Pentru a sublinia depravarea omului firesc, Scripturile declară că însăși mintea lui, esența ființei lui, este ostilă lui Dumnezeu și refuză să se supună Celui suveran.*

8 Deci, cei ce sunt pământești, nu pot să placă lui Dumnezeu.

- D - Romani 11:35 *Omul firesc nu are absolut nimic să Îi ofere lui Dumnezeu care să fie acceptabil în fața Sa, deoarece corupția cărnii este extensivă și intensivă.*

14 Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.

- H - Romani 8:30 *Cei care sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu sunt fiii lui Dumnezeu, nu potențiali ci actuali. Duhul este Cel care într-un mod real creează în suflet o inimă nouă și o natură nouă care dorește să fie ascultătoare de voia Tatălui.*

28 De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.

- A - Romani 8:29 *Există un lanț din aur al harului care coboară din ceruri pe pământ ca să îi lege pe cei care Îl iubesc pe Dumnezeu de El. Legăturile acestui lanț de aur includ preștiința, predestinarea, chemarea, justificarea și glorificarea.*

29 Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi-născut dintre mai mulți frați.

- A - Romani 8:30 *Cei aleși sunt cunoscuți mai dinainte de Dumnezeu. Termenul preștiință direcționează atenția asupra persoanelor pe care Dumnezeu le alege. Un alt termen, preordinarea, fixează atenția asupra scopului pentru care sunt alese sufletele și anume acela de a fi conform chipului lui Hristos.*
- P - Romani 8:30 *Cunoașterea lui Dumnezeu este una a intimității și a hotărârii de a aduce anumiți oameni într-o relație unică la El (Ioan 10:14).*

30 Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.

- A - Romani 8:33 *De vreme ce nu toți au fost predestinați, atenția este concentrată asupra celor aleși.*
- H - Romani 9:15 *De șase ori în acest verset se spune ceea ce a făcut sau va face Dumnezeu.*
- P - Romani 8:35 *Mărețul scop de a ne conforma chipului lui Hristos prin procesul sfințirii este o lucrare de perseverare a harului divin. Că se va întâmpla aceasta este o certitudine a Evangheliei, întrucât Cel ce cheamă este Cel ce justifică și Cel ce justifică este Cel care sfințește.*

32 El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?

- I - Romani 8:34 *Hristos a murit pentru toți oamenii fără discriminare, întrucât El a murit atât pentru evrei, cât și pentru neamuri. Acest lucru a fost un concept radical pentru evreii ortodocși. Hristos nu a murit pentru toți oamenii fără excepție, căci atunci orice persoană s-ar întoarce la credință. Dar acest lucru nu se întâmplă. Mulți mor despărțiți de Dumnezeu. Limbajul răscumpărării este că Hristos a fost trimis pentru noi cei care suntem copiii lui Dumnezeu.*

33 Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți!

- A - Romani 9:11 *Întrebarea retorică cere un răspuns negativ. Aleșii lui Dumnezeu, și există un popor ales, sunt socotiți neprihăniți de Domnul, astfel că împotriva lor nu poate fi ridicată nici un fel de povară sau condamnare validă.*

34 Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi!

- I - 1 Corinteni 1:30 *Prin moartea Lui, păcatele aleșilor lui Hristos au fost șterse. Prin învierea și înălțarea Sa ca Mare Preot, aceia pentru care a murit Hristos se bucură astăzi de lucrarea Lui specială de mijlocire.*

35 Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea sau prigonirea sau foamea sau lipsa de îmbrăcăminte sau primejdia sau sabia?

- P - Romani 8:37 *Printr-o altă întrebare retorică se declară adevărul că nimeni și nimic nu va putea să îl separe pe credincios de Salvatorul său și de dragostea Lui specială.*

37 Totuși în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.

- P - Romani 8:38 *În ciuda suferințelor și greutăților prezentate în versetul 35 și a acelor care vor fi adăugate în versetele 38 și 39, Pavel subliniază faptul că credincioșii sunt mai mult decât biruitori prin Hristos. Atacurile personale ale forțelor destinate a-l răni pe creștin, îl ajută de fapt să devină mai mult decât biruitor, pentru că el câștigă victorie după victorie asupra lumii, a cărnii și asupra Diavolului.*

38 Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,

- P - Romani 8:39 *Nu este greșit să ai certitudinea apostolică, adică să știi că destinul etern al credinciosului este sigur.*

39 nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură (Sau: zidire.) nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.

- P - Romani 11:2 *„Dragostea Ta pentru mine, Dragostea Ta pentru mine, O, Cristoase, Dragostea Ta pentru mine, Nu a mea pentru Tine, mă rog, Nu a mea pentru Tine. Acesta este sprijinul meu tare, Acesta e cântecul meu vesel, Dragostea Ta pentru mine, Dragostea Ta pentru mine”. (D-na Merrill E. Gates, 1886).*

ROMANI 9

11 Căci, cu toate că cei doi gemeni nu se născuseră încă, și nu făcuseră nici bine nici rău, ca să rămână în picioare, hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu, prin care se făcea o alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheamă,

- A - Romani 9:15 *Baza alegerii nu este înrădăcinată în orice bunătate intrinsecă a unui individ, pentru că nu există o astfel de bunătate. Scopul alegerii este înrădăcinat în dorința Celui suveran de a face cu ai Lui ce crede El de cuviință.*

13 după cum este scris: „PE IACOV L-AM IUBIT, IAR PE ESAU L-AM URÂT.” [cf. Maleahi. 1:2, 3].

- S - Romani 9:16 *Suveranitatea lui Dumnezeu este manifestată prin faptul că El iubește pe cine vrea.*

15 Căci El i-a zis lui Moise: „VOI AVEA MILĂ DE ORICINE-MI VA PLACE SĂ AM MILĂ; ȘI MĂ VOI ÎNDURA DE ORICINE-MI VA PLACE SĂ MĂ ÎNDUR.” [cf. Exodul 33:19].

- A - Romani 9:16 *Dumnezeu nu ezită să Își asume responsabilitatea absolută pentru mântuirea sufletelor. Într-adevăr, Dumnezeu insistă însă în a fi recunoscut drept Conducătorul suprem al universului.*
- H - Romani 9:16 *Nici voința omului și nici eforturile sale de a face fapte bune nu îi asigură mântuirea; Dumnezeu face acest lucru. Alegerea, și prin urmare mântuirea, este o problemă a voinței suverane a lui Dumnezeu.*

16 Așadar, nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.

- A - Romani 10:20 *Dacă Dumnezeu nu determină o persoană să fie mântuită, atunci mila divină și abilitatea de a crede nu va fi acordată, indiferent cât de zeloasă poate fi o persoană din punct de vedere religios.*
- H - Romani 9:23 *Suveranitatea lui Dumnezeu este manifestată prin faptul că El arată milă cui vrea.*
- S - Romani 9:17 *„Înainte de a fi adus în ființă, ochiul Tău a văzut și gândul Tău m-a pătruns, viața mea a fost hotărâtă*

în planul Tău perfect mai înainte ca zilele mele să fi început”.
(Autor necunoscut)

- V - Romani 9:17 *Oameni mari, cum ar fi John Newton, au mărturisit starea lor de păcat, știind cât de neputincioasă îi este voința sa. După convertirea sa la Hristos, Newton a vrut să cânte despre mărețta milă a lui Dumnezeu, și astfel a scris,*
„Mărețul har!
Cât de dulce sună,
Ce-a salvat un nenorocit ca mine!
Eram odată pierdut, dar acum sunt găsit,
Eram orb, dar acum văd”. (cf. orig.)
[Mărețul har m-a mântuit pe mine din păcat.
Pierdut eram, dar m-a găsit,
De moarte m-a salvat.]
(cf. limba română)

17 Fiindcă Scriptura zice lui Faraon: „TE-AM RIDICAT ÎNADINS, CA SĂ-MI ARĂT ÎN TINE PUTEREA MEA, ȘI PENTRU CA NUMELE MEU SĂ FIE VESTIT ÎN TOT PĂMÂNTUL.” [cf. Exodul 9:16].

- S - Romani 9:18 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă prin ridicarea oamenilor pentru un anumit scop.*
- V - Romani 11:25 *Dincolo de faptul că inima lui Faraon a fost împietrită de Dumnezeul Scripturii, este ușor să vedem dependența firească a inimii lui Faraon față de păcat.*

18 Astfel, El are milă de cine vrea și împietrește pe cine vrea. [cf. Exodul 4:21; Deuteronom 2:20; Iosua 11:20].

- S - Romani 9:20 *Așa cum Dumnezeu este suveran în mila Sa, tot așa este suveran în administrarea justiției divine. Inima firească este legată strâns de păcat, ceea ce generează o reacție în lanț: dezaprobare, o viață duplicitară condusă de o dorință care împietrește inima, conformare în rău, pedeapsă eternă.*

20 Dar, mai degrabă, cine ești tu, omule, ca să răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Nu cumva vasul de lut va zice celui ce l-a făcut: „Pentru ce m-ai făcut așa?”

- S - Romani 9:21 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă prin supunerea în tăcere a aleșilor Săi.*

21 Nu este olarul stăpân pe lutul lui, ca din aceeași frământătură de lut să facă un vas pentru o întrebuințare de cinste, și un alt vas pentru o întrebuințare de ocară?

- S - Romani 9:22 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă în aceea că face vase unele destinate pentru o întrebuințare de onoare, iar altele pentru o întrebuințare de ocară.*

22 Și ce putem spune, dacă Dumnezeu, fiindcă voia să-Și arate mânia și să-Și descopere puterea, a suferit cu multă răbdare niște vase ale mâniei, făcute pentru pieire;

- S - Romani 9:23 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă în mânia Lui sfântă.*

23 și să-Și arate bogăția slavei Lui față de niște vase ale îndurării pe care le-a pregătit mai dinainte pentru slavă (despre noi vorbesc)?

- H - Romani 9:24 *Hotărând să mântuiască suflete, asigurând lucrarea de izbăvire dusă la îndeplinire a Mântuitorului, Dumnezeu va aplica, va face cunoscută „bogăția slavei Lui față de niște vase ale îndurării.”*
- S - Romani 9:24 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă prin măreția îndurării Sale.*

24 Astfel, El ne-a chemat nu numai dintre iudei, ci și dintre neamuri, [cf. Isaia 42:6, 7; 49:6]?

- H - Romani 11:4 *Dumnezeu Duhul Sfânt aplică Evanghelia în mod irezistibil și eficace asupra minților și inimilor păcătoșilor, astfel încât ei să devină conștienți de vina lor, să înceapă să vadă nevoia lor după Hristos și să Îl cheme.*
- S - Romani 11:8 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă prin unirea în același trup a evreilor și a neamurilor.*

ROMANI 10

4 Căci Hristos este sfârșitul Legii, pentru ca oricine crede în El, să poată căpăta neprihănirea.

- *Hristos a realizat scopul legii, care este neprihănire absolută. Legea nu ar putea niciodată să aducă neprihănire oamenilor, ci doar să reveleze fărădelegea lor.*

9 Dacă mărturisești, deci, cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.

- DR - Romani 10:10

20 Și Isaia merge cu îndrăzneala până acolo că zice: „AM FOST GĂSIT DE CEI CE NU MĂ CĂUTAU; M-AM FĂCUT CUNOSCUT CELOR CE NU ÎNTREBAU DE MINE”. [cf. Isaia 65:1].

- A - Romani 11:4 *Atunci când Dumnezeu este hotărât să-Și manifeste îndurarea, corupția înăscută a inimii umane nu reprezintă o barieră în fața harului Său suveran.*

ROMANI 11

2 Dumnezeu n-a lepădat pe poporul Său pe care l-a cunoscut mai dinainte. Nu știți ce zice Scriptura, în locul unde vorbește despre Ilie? Cum se plânge el lui Dumnezeu împotriva lui Israel, când zice:

- P - Romani 11:29 *Dumnezeu nu i-a abandonat pe cei aleși în trecut. El nu îi abandonează pe cei aleși în prezent. În viitor Domnul nu îi va abandona niciodată pe aceia care și-au pus încrederea în El.*

4 Dar ce-i răspunde Dumnezeu? „MI-AM PĂSTRAT ȘAPTE MII DE BĂRBAȚI CARE NU ȘI-AU PLECAT GENUNCHIUL ÎNAINTEA LUI BAAL.” [cf. 1 Împărați 19:18].

- A - Romani 11:5 *Aleșii lui Dumnezeu vor fi mântuiți și apoi păstrați pentru sfințire și slujire de către Dumnezeu, care poate face lucrul acesta și cusiguranță îl va face.*
- H - Romani 11:5 *Faptul că existau șapte mii de oameni pe vremea lui Ilie care i-au rămas loiali lui Dumnezeu este o mărturie a lucrării eficiente a harului asupra inimilor celor aleși.*

5 Tot așa, și în vremea de față, este o rămășiță datorită unei alegeri, prin har.

- A - Romani 11:6 *Conceptul mântuirii unei rămășițe este prezentat din Geneza până în Apocalipsa. Exista o rămășiță în timpul lui Noe (Geneza 6:1-8 cf. Luca 17:26, 27), în timpul zilelor lui Lot (Geneza 19:29 cf. Luca 17:28, 29), în zilele lui Ilie, în generația lui Pavel, și în timpul căderii Ierusalimului (Matei 24:24, 31; Apocalipsa 1-22).*
- H - 1 Corinteni 1:1 *Prezența unei rămășițe alese indică din nou lucrarea irezistibilă și eficientă a Duhului Sfânt în fiecare generație, aplicând harul asupra inimilor.*

6 Și dacă este prin har, atunci nu mai este prin fapte; altminterlea harul n-ar mai fi har. Și dacă este prin fapte, nu mai este prin har; altminterlea fapta n-ar mai fi faptă.

- A - Romani 11:7 *Conceptul mântuirii prin fapte a stat la baza gândirii evreiești și este în același timp la baza teologiei moderne. Cu toate acestea, alegerea necondiționată a sufleteilor pentru mântuire Îi dă lui Dumnezeu mai multă glorie,*

pentru că numai atunci se poate spune „Mântuirea este a Domnului”.

7 Deci, ce urmează? Că Israel n-a căpătat ce căuta, iar rămășița aleasă a căpătat; pe când ceilalți au fost împietriți,

- A - Romani 11:28 *Israel, ca națiune, nu a găsit neprihănirea care era căutată prin împlinirea Legii. Oricum, aleșii din Israel au găsit neprihănirea prin har, iar restul au fost orbiți justițiar.*

8 după cum este scris: „DUMNEZEU LE-A DAT UN DUH DE ADORMIRE, OCHI CA SĂ NU VADĂ ȘI URECHI CA SĂ N-AUDĂ, PÂNĂ ÎN ZIUA DE ASTĂZI.” [cf. Isaia 29:10,13; Deuteronom 29:3, 4].

- S - Romani 11:22 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă prin judecata actuală pe care o pune în aplicare.*

22 Uită-te, deci, la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de cei ce au căzut și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămâi în bunătatea aceasta; altmintrelea, vei fi tăiat și tu.

- S - Romani 11:33 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă prin harul Lui măreț și prin severitatea absolută.*

25 Fraților, ca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va ține până va intra numărul deplin al neamurilor.

- V - Romani 16:18 *Supunerea voinței lui Dumnezeu este manifestată și ilustrată în incapacitatea poporului Israel de a înțelege adevărurile spirituale.*

28 În ce privește Evanghelia, ei sunt vrăjmași, și aceasta spre binele vostru; dar în ce privește alegerea, sunt iubiți, din pricina părinților lor.

- A - Romani 11:33 *Trei adevăruri mari sunt prezentate pe scurt: este un popor ales, sunt preaiubiți, și cei aleși sunt iubiți datorită legământului făcut cu Avraam, Isaac și Iacov.*

29 Căci lui Dumnezeu nu-I pare rău de darurile și de chemarea făcută.

- P - 1 Corinteni 1:7 *„În mod ciudat ești orânduit sufletul meu, De Cel Mare și Sfânt; Toată puterea Sa să fie în acord Cu cele mai dulci armonii.” (Autor Necunoscut)*

33 O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui!

- A - Romani 11:34 *Doctrina alegerii este manifestată în așa fel încât să scoată la iveală admirație, adorare și venerație.*
- S - Romani 11:36 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă prin adâncimile înțelepciunii Sale de a mântui suflete.*

34 ȘI ÎNTR-ADEVĂR „CINE A CUNOSCUȚ GÂNDUL DOMNULUI? SAU CINE A FOST SFETNICUL LUI?” [cf. Isaia 40:13; Ieremia23:18; Iov 36:22]?

- A - Romani 11:35 *Doctrina alegerii își are rădăcinile în gândirea Domnului, care este extraordinară și de nepătruns. Înțelepciunea și cunoașterea Lui nu au nevoie de corectare și Domnul nu are nevoie nici de un consilier. Dacă ar exista vreo îngrijorare cu privire la doctrina alegerii trebuie avută în vedere înțelepciunea lui Dumnezeu cu o încredere deplină în caracterul Lui. Dumnezeuul universului va proceda întotdeauna corect.*

35 „CINE I-A DAT CEVA ÎNTÂI, CA SĂ AIBĂ DE PRIMIT CEVA ÎNAPOI?” [cf. Iov 41:11]?

- D - Romani 11:36. *Dacă la un moment dat un suflet este mântuit, fiecare fațetă a procesului de mântuire trebuie să fie conform harului suveran, astfel ca la sfârșit să se poată spune că mântuirea este darul lui Dumnezeu, despărțit de orice merit uman.*
- A - Romani 11:36 *Doctrina alegerii este necondiționată, așa cum ne învață acest verset, pentru că nimeni nu l-a pus vreodată pe Dumnezeu în poziția de a datora, astfel încât Dumnezeu să îl răsplătească.*

36 Din El, prin El, și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.

- D -1 Corinteni 2:14a *Din cauza corupției inimii firești, mântuirea este un dar necesar Dumnezeu și nu omul este epicentrul în jurul căruia se învâрте mântuirea.*

- A - 1 Corinteni 1:24b *Într-o manifestare finală de laudă, Pavel atribuie toată gloria care se cuvine, Domnului. El este originea, Cel care îndeplinește și sfârșitul mântuirii noastre.*
- S - Efeseni 1:5 *Dumnezeu orânduiește dinainte tot ceea ce trebuie să se întâmple. Domnia Lui suverană se întinde asupra întregului univers și peste orice creatură.*

ROMANI 16

18 Căci astfel de oameni nu slujesc lui Hristos, Domnul nostru, ci pântecelui lor; și, prin vorbiri dulci și amăgitoare, ei înșală inimile celor lesne crezători.

- V - Efeseni 2:1 *Cei ce sunt robi ai păcatului sunt separați, în concepția lui Pavel, de cei care au fost eliberați de povara păcatului și care caută în umilință să slujească pe alți credincioși și pe Domnul. „Căci astfel de oameni” arată Pavel sunt niște impostori care își caută doar interesul lor.*

PRIMA EPISTOLĂ A LUI PAVEL CĂTRE CORINTENI

Scrisă 57 d.Hr.

1 CORINTENI 1

1 Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten,

- H - 1 Corinteni 1:2 *Pavel a înțeles doctrina harului eficace, pentru că el a fost gata să accepte mila lui Dumnezeu dincolo de orice fapte religioase.*

2 către Biserica lui Dumnezeu care este în Corint, către cei ce au fost sfințiți în Hristos Isus, chemați să fie sfinți, și către toți cei ce cheamă în vreun loc Numele lui Isus Hristos, Domnul lor și al nostru:

- H - 1 Corinteni 1:9 *Puterea lui Dumnezeu de a mântui suflete în orașul Corint este o mărturie a forței irezistibile a Evangheliei, având în vedere că orașul Corint era vestit pentru viciu și imoralitate în lumea antică.*

7 așa că nu duceți lipsă de nici un fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos.

- P - 1 Corinteni 1:8 *Credinciosului i s-a dat tot ceea ce este necesar pentru asigurarea mântuirii, în timp ce el așteaptă venirea Domnului, care va desăvârși sufletul spre perfecțiune în neprihănire.*

8 El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos.

- P - 1 Corinteni 1:9
*„Curajos voi sta în acea măreață zi!
Căci cine va plăti pentru vina mea?
Prin sânge sfânt iertat eu sunt,
De marea vină a blestemului și a rușinii.”*
Autor Necunoscut

9 Credincios este Dumnezeu, care v-a chemat la părtășia cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul nostru.

- H - 1 Corinteni 1:24 *Prin faptul că Dumnezeu, în credinșia Lui, a chemat oameni din Corint la mântuirea prin Hristos, Pavel consideră acest lucru o garanție a faptului că El nu i-a chemat fără vreun rost. Chemarea adresată corintenilor a fost una eficientă.*

- P - 1 Corinteni 10:13 *Dumnezeu nu cheamă suflete la „păr-tășia cu Fiul Lui” doar ca în cele din urmă să le permită să fie pierdute. Deoarece Dumnezeu este credincios, credincioșii vor ajunge să cunoască o gloriificare finală.*

24 dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

- A - 1 Corinteni 1:27 *Cei chemați de Dumnezeu, uniți în Hristos, nu sunt întotdeauna cei mai merituoși din această lume, dar sunt cu siguranță cei mai în nevoie.*
- H - 1 Corinteni 1:26 *În acest pasaj, Pavel subliniază contrastul dintre cei care primesc Evanghelia și acei evrei și greci care au respins-o. Diferența constă în chemarea eficientă a lui Dumnezeu. Și cei care vin la credință, vin prin puterea lui Dumnezeu care este înălțat, și nu prin voința liberă a omului.*

26 De pildă, fraților, uitați-vă la voi care ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales.

- H - 1 Corinteni 1:28 *„Lucrurile care îl înalță pe om în lume, cunoștința, influența, rangul, nu sunt lucrurile care conduc la Dumnezeu și la mântuire” (Charles Hodge). Lucrul care permite oamenilor să se întoarcă la Hristos este chemarea efectivă a lui Dumnezeu.*

27 Dar Dumnezeu a ales lucrurile bune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari.

- A - 1 Corinteni 1:28 *În acest pasaj, Pavel prezintă caracterul suveran al harului lui Dumnezeu care alege; El ia lucrurile slabe ale lumii pentru ca să le facă înțelepte în atotștiința Lui și puternice prin atotputernicia Lui.*

28 Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice (lit. fără legătură de ru-denie [adică descendență necunoscută], rușinoase) ale lumii și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile care nu sunt, ca să nime-cească pe cele ce sunt;

- A - Galateni 1:15 *Biserica din Corint era dovada că alegerea sufletelor este înrădăcinată în favorul nemeritat al harului a extins asupra celor pe care lumea îi consideră a fi josnici, fie prin naștere, fie prin comportament.*
- H - 1 Corinteni 2:10 *Biserica din Corint este o mărturie a faptului că puterea păcatului și mintea ostilă în om nu poate rezista harului Dumnezeului suveran atunci când El vrea să Își aplice puterea Sa mântuitoare. Când Evanghelia a fost predicată întâia oară nu exista nici o biserică în Corint, decât intenția divină a lui Dumnezeu. În ciuda opoziției inițiale și a slăbiciunilor oamenilor, o biserică a luat ființă prin lucrarea eficace a Duhului Sfânt.*

30 Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dum-nezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscum-părare,

- I - 2 Corinteni 5:18 *Faptul că moartea lui Hristos a fost de-semnată să asigure răscumpărarea celor aleși este reflectată*

aici într-un limbaj restrictiv, „Și voi, prin El, sunteți în Hristos”. Nu toți oamenii sunt în Hristos. Nu toți oamenii sunt acoperiți de sângele Mielului. Nu toți oamenii au fost răscumpărați. Pavel spune „Și voi [credincioșii din Corint] sunteți neprihăniți în Hristos, pentru că El este neprihănirea voastră” (1Corinteni 1:30).

1 CORINTENI 2

10 Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu.

- H - 1 Corinteni 2:14 *Duhul Sfânt lucrează într-o manieră de neînving în căutarea sufletelor, cu scopul de a ilumina inimile acelor care vor fi moștenitori ai salvării. De vreme ce cunoașterea Duhului lui Dumnezeu este infinită, intimă și exhaustivă, adâncimile insondabile ale lui Dumnezeu nu sunt un mister pentru El. Astfel, Duhul poate aplica efectiv cunoașterea salvării asupra sufletului care va beneficia de această salvare.*

14 Dar omul firesc [lit. nespirtual] nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie; și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuiesc judecate duhovnicește.

- D -1 Corinteni 4:7 *Omul firesc nu este de acord în general cu ideea că el este atât de rău pe cât spune Scriptura sau că el este dușmanul lui Dumnezeu. Un motiv pentru această lipsă*

de înțelegere este încăpățânarea de a reflecta asupra lucrurilor spirituale, care par nebunești sau care nu par să merite o atenție deosebită.

- H - 1 Corinteni 2:16 *Ca omul firesc să fie mântuit, Duhul Sfânt trebuie să înlătore toate barierele firești care opun rezistență Evangheliei. Iar faptul că Duhul înlătură eficient toate aceste bariere pentru a mântui suflete este o mărturie a harului suveran.*

16 CĂCI „CINE A CUNOSCUȚ GÂNDUL DOMNULUI CA SĂ-I POATĂ DA ÎNVĂȚĂTURĂ?” Noi însă avem gândul lui Hristos. [Iov 15:8; Isaia 40:13].

- H - 1 Corinteni 3:6 *Pavel face din întrebarea profetului Isaia propria sa întrebare, pentru a putea afirma „Eu aparțin pe deplin Domnului meu. Într-adevăr noi aparținem pe deplin Domnului nostru”. O astfel de afirmație poate fi făcută numai printr-o atingere eficientă a lui Dumnezeu asupra sufletului.*

1 CORINTENI 3

1 Cât despre mine, fraților, nu v-am putut vorbi ca unor oameni duhovnicești, ci a trebuit să vă vorbesc ca unor oameni lumești, ca unor prunci în Hristos.

- *Creștinul carnal este o persoană care este născută din nou, dar care este imatură în viața de credință. Creștinul carnal*

nu este acela care persistă în mod conștient în păcat după imputare și învățatură în neprihănire, pentru că în viața normală de credință nu este loc pentru carnalitate (cf. Ioan 15:5, 6).

3 Pentru că tot lumești [Gr. Sarkikos; care aparține cărnii] sunteți. În adevăr, când între voi sunt zavistii, certuri și dezbinări, nu sunteți voi lumești și nu trăiți voi în felul celorlalți oameni?

- *Pavel nu încearcă să stabilească o clasă de creștini care în mod regulat și permanent cheamă Numele lui Hristos, în timp ce trăiesc în păcat în mod conștient. Tocmai opusul este adevărat. Un creștin firesc este acela care se comportă contrar naturii dumnezeiești, care este aceea de a-și iubi frații demonstrând sfințenia vieții.*

6 Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească:

- H - 1 Corinteni 3:7 *De vreme ce oamenii lucrează pentru Domnul, Dumnezeu trebuie să dea creșterea. Efectul eficient al venirii individuale la Hristos are loc în urma chemării speciale a Duhului adresată celor aleși, rezultând în roade spirituale.*

7 așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sunt nimic; ci Dumnezeu, care face să crească.

- H - 1 Corinteni 4:7 *În mântuirea sufletului, o persoană găsește întotdeauna o scoatere în evidență scripturală a lucrării eficiente a harului lui Dumnezeu. Este adevărat că Dumnezeu folosește agenți în nașterea noastră naturală, „(pentru că*

nici unul dintre noi nu se naște fără părinți) – astfel că El poate folosi uneltele care sunt în alții, regenerarea noastră spirituală (pentru că nici unul dintre noi nu devine creștin dacă nu există Cuvânt). Dar în ambele situații, Dumnezeu și numai Dumnezeu dă creșterea” (B. B. Warfield).

17 Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt: și așa sunteți voi.

- *Datorită faptului că trupul credinciosului este un templu sfânt în care locuiește Duhul Sfânt, Dumnezeu nu va permite desacralizarea sa fără a aplica o disciplină finală (1 Corinteni 5:5; 11:30-31; 1 Ioan 5:16).*

1 CORINTENI 4

7 Căci cine te face deosebit? Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit? Și dacă l-ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu l-ai fi primit?

- D - 2 Corinteni 3:5 *Sufletul care este mântuit cu adevărat niciodată nu își va asuma creditul pentru convertirea sa. Suficiența harului mântuitor este a Suveranului salvator.*
- H - 1 Corinteni 4:8 *Numai Dumnezeu poate face o schimbare eficientă în viața unei persoane. Neputința oamenilor de a avea o contribuție la mântuire este prezentată constant în Scriptură pentru a smeri inima și a aminti sufletelor că mântuirea este a Domnului.*

8 O, iată-vă sătui! Iată-vă ajunși bogați! Iată-vă împărățind fără noi! Și măcar de ați împărăți cu adevărat, ca să putem împărăți și noi împreună cu voi!

- H - 1 Corinteni 6:11 *Din nefericire, credincioșii din Corint au devenit deosebit de mândri de darurile lor spirituale pe care le posedau în mod conștient. Folosind o muștrare sfântă, apostolul ironizează mândria lor, dar apoi revine automat la situația reală exprimându-și dorința de a intra în împărăția lor. În toate acestea, este important să ne amintim că credincioșii se puteau lăuda cu darurile lor spirituale din cauză că aveau multe daruri spirituale. Dar care era sursa darurilor lor? Lucrarea eficientă a harului suveran al lui Dumnezeu.*

1 CORINTENI 5

7 Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți, fără aluat; căci Hristos, Paștele noastre, a fost jertfit.

- *Aluatul cel vechi este o metaforă folosită uneori în Scriptură pentru a exemplifica păcatul care se întinde prin întreaga cantitate de plămădeală. Atunci când i se dă frâu liber păcatului, acesta se întinde și astfel el trebuie „măturat”. Hristos, Paștele noastre, ia asupra Lui păcatul lumii (Exodul 12:1-13; Ioan 1:29).*

I CORINTENI 6

11 Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Isus Hristos, și prin Duhul Dumnezeului nostru.

- H - I Corinteni 12:3 *Nu există păcat prea mare pentru sângele lui Hristos care spală păcatele. Sufletele care sunt atrase în mod efectiv la Domnul și care au o concepție justificată despre sfințire vin în libertate la El, harul fiind cel care le face să dorească acest lucru.*

I CORINTENI 10

13 Nu v-a ajuns nici o ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu isпита, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.

- P - 2 Corinteni 4:14 *Înainte de mântuire sufletul nu este capabil de altceva decât să păcătuiască. După mântuire, sufletul acționează conform noii sale naturi. Duhul Sfânt este Cel care reînnoiește voința, sfințește inima și îl păstrează pe credincios în neprihănire.*

I CORINTENI 12

3 De aceea vă spun că nimeni, dacă vorbește prin Duhul lui Dumnezeu, nu zice: „Isus să fie anatema!” Și nimeni nu poate zice: „Isus este Domnul” decât prin Duhul Sfânt.

- H - 2 Corinteni 3:6 *Numai prin puterea nemărginită a lui Dumnezeu Duhul Sfânt orice inimă poate mărturisi că Isus este Domn.*

A DOUA EPISTOLĂ A LUI PAVEL CĂTRE CORINTENI

Scrisă în 58 d.Hr.

2 CORINTENI 3

5 Nu că noi prin noi înșine suntem în stare să gândim ceva ca venind de la noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu,

- D - Efeseni 2:1 *Sufletul care este mântuit cu adevărat nu își va asuma niciodată creditul pentru convertirea sa. Suficiența harului mântuitor este în Mântuitorul suveran.*

6 care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viața.

- I - 2 Corinteni 3:17 *Dependența totală de Domnul pentru mântuire este un adevăr al Evangheliei greu de acceptat de mulți. Cu toate acestea, Domnul amintește bisericii că numai prin lucrarea Duhului sunt regenerate sufletele. Harul eficient al lui Dumnezeu revelează faptul că Dumnezeu dă credință, acordă pocăință și creează o inimă nouă în sufletul celor pierduți.*

17 Căci Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia.

- H - 2 Corinteni 3:18 *Apelând la un eveniment istoric din viața lui Moise (Exodul 34:33), apostolul ilustrează cum mințile sunt orbite în fața adevărurilor Evangheliei până în momentul când apare o lucrare efectivă a harului care înlătură orice văl al întunericului. În acest context, Hristos este Duhul care lucrează în mod eficient asupra inimii pentru a da viață în contrast cu litera legii, care aduce moarte.*

18 Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.

- H - 2 Corinteni 5:17 *Stabilind faptul că mântuirea este lucrarea suverană a Dumnezeului Triunic, Pavel afirmă că o schimbare interioară este făcută în mod eficient în inimă, fără nici un merit sau faptă omenească.*

2 CORINTENI 4

14 Și știm că Cel ce a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus, și ne va face să ne înfățișăm împreună cu voi.

- P - 2 Corinteni 4:17 *Dumnezeu a promis să îi glorifice pe cei aleși. Voia lui Dumnezeu se împlinește întotdeauna. „Fost-a vreodată negoț minunat ca acest? Oh, neasemuita-i dragoste și al Său har! Vina mea pentru gloria Sa, durerea mea pentru pacea Lui, Noaptea mea pentru lumina feței Sale!” (Autor necunoscut).*

17 Căci întristările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă.

- P - 2 Corinteni 5:17 *Orice încercări și suferințe ar putea îndura credinciosul de-a lungul timpului pot fi văzute ca ne semnificative în comparație cu gloria care va avea să vină.*

2 CORINTENI 5

14 Căci dragostea lui Hristos ne strânge; fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți, deci, au murit.

- L - 2 Corinteni 5:15 *Pavel nu afirmă că Hristos a murit pentru toți oamenii, fără excepție, și acum reconciliază întreaga lume cu El Însuși fără autoritatea necesară, pentru că aceasta ar însemna universalism. Mai degrabă, Hristos a murit pentru toți cei care vor fi mântuiți pentru ca ei să primească iertarea de păcat, viața veșnică și un trup glorificat.*

15 Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc, să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei.

- L - 2 Corinteni 5:19 *Aceia care învie în Hristos sunt aleșii lui Dumnezeu. Astfel, Hristos a murit pentru cei aleși și numai pentru cei aleși [cei vii], și nu pentru cei care nu au fost aleși [cei care nu învie].*

17 Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură (Sau: zidire.) nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.

- H - 2 Corinteni 5:18 *Lucrarea de a face din om o creație nouă începe cu actul de regenerare prin intermediul căreia Duhul Sfânt ridică sufletul din moartea spirituală și-i dă viață.*
- P - Efeseni 1:5 *Atunci când o persoană devine o creație nouă în Hristos, va exista o diferență în viața acesteia pentru totdeauna. Este important să observăm că deși trebuie să se facă o distincție între justificare și sfințire, nu trebuie să existe o separare între cele două. După cum spunea Calvin „Așa cum Hristos nu poate fi împărțit, tot așa aceste două binecuvântări pe care le primim împreună în El sunt de asemenea inseparabile”. (Calvin, Învățătura Religiei Creștine, III, XI. 6).*

18 Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos, și ne-a încredințat slujba împăcării;

- I - 2 Corinteni 5:19 *Cei aleși sunt împăcați cu Dumnezeu prin sângele lui Hristos, care a fost vărsat pentru ei și este aplicat direct asupra lor.*
- H - Galateni 1:15 *Slujba Evangheliei este să aducă sufletele la Mântuitorul, ca ele să găsească în El viața nouă. De vreme ce Dumnezeu ne-a împăcat pe „noi” cu El Însuși prin Fiul Său, pentru ca toți cei aleși să vină cu încredere la credință, noi trebuie să mergem mai departe și să mărturisim altora.*

19 că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări.

- I - 2 Corinteni 5:21 *Cei ale căror păcate le sunt iertate sunt aleși în îndreptățiri (Rom. 8:33, 34). Dumnezeu prin Hristos i-a împăcat pe cei aleși din lume cu Sine. Certitudinea acestei poziții este reflectată în faptul că nu toți sunt în Hristos, și că nu toți sunt împăcați cu Dumnezeu. Mulți mor ostili lui Dumnezeu. Nu toți oamenii sunt interesați de binecuvântarea de a li se ierta păcatul. Dar aleșii lui Dumnezeu care sunt aleși în Hristos, a căror pace este Hristos, ale căror păcate sunt iertate, și împotriva cărora orice fel de acuzație este zadarnică, ei reprezintă lumea cu care Dumnezeu se împacă.*
- L - 1 Timotei 2:4 *La fel ca și în alte locuri din Scriptură, termenul „lume” nu poate avea sensul de toți oamenii fără excepție, pentru că există suflete care vor pieri. Nu ar exista un fundament pentru condamnare finală asupra celor lumești dacă toți oamenii au fost împăcați ca parte a „lumii” pentru*

care a murit Hristos. Astfel, Dumnezeu în Hristos a reconciliat sau a refăcut relația între El și lumea celor aleși, atât evrei cât și neamuri. Pentru un evreu ortodox concepția că neamurile au fost incluse între aceia pentru care a murit Hristos este uimitor.

21 Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat [Hristos], El [Dumnezeu] L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.

- I - Galateni 1:3 *La Calvar, Hristos nu a devenit păcătos pentru că neprihănirea Lui a rămas aceeași. El „n-a cunoscut păcat”. Cu toate acestea, Hristos a luat locul și a purtat păcatele alor Săi. Fiecare copil ales al lui Dumnezeu poate spune „Tot ce este al Lui, mi se atribuie mie. Oh, iubitor și drept este Domnul meu, și El îmi dă haina neprihănirii Lui, Ca să-mi acopere păcatele, așa îmi spune Cuvântul.” (Autor necunoscut).*

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE GALATENI

Scrisă în 54 d.Hr.

GALATENI 1

3 Har și pace vouă de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Hristos!

- I - Galateni 1:4 *Apostolul începe această scrisoare fără cuvinte pompoase și fără expresii artificiale de dragoste. Deși Pavel își iubește frații, situația din Galatia este tensionată. Situația dificilă trebuia discutată nu numai de către Pavel, ci și de frații care erau cu el. Astfel, problema în cauză discutată de această epistolă era referitoare la o îndepărtare de la principiile și practicile pure ale Evangheliei ai celor pentru care a murit Hristos, așa cum ne arată versetul 4.*

4 El S-a dat pe Sine Însuși pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din acest veac rău, după voia Dumnezeului nostru și Tatăl.

- I - Galateni 3:13 *Într-un limbaj foarte specific și direct, aceia pentru care a murit Hristos sunt identificați.*

15 Dar când Dumnezeu - care m-a pus deoparte din pântecele maicii mele, și m-a chemat prin harul Său, a găsit cu cale

- A - Galateni 1:16 *Moștenitorii dragostei speciale a lui Dumnezeu care alege, beneficiază de harul divin care este diferit de meritul uman. Pavel folosește aici propria lui convertire la Hristos ca o ilustrare foarte clară a dragostei necondiționate care alege. Dumnezeu este Cel care l-a separat pe Pavel de ceilalți oameni. Dumnezeu este Cel care l-a chemat pe Pavel. Dumnezeu este Acela care Și-a arătat harul Său.*
- H - Galateni 1:16 *Dumnezeu nu alege sufletele pentru mântuire pe baza credinței lor. Mai degrabă, oamenii cred datorită alegerii lor pentru mântuire, sfințire și lucrare. În ciuda rezistenței și a ostilității la Evanghelie pe care le manifestă Pavel inițial, Duhul Sfânt l-a chemat pe Pavel în mod eficient la Hristos.*

16 să descopere în mine pe Fiul Său, ca să-L vestesc între neamuri, îndată, n-am întrebat pe nici un om,

- A - Galateni 4:28 *Deși Pavel era însoțit de câțiva oameni în momentul convertirii, numai el a fost convertit, devenind astfel o demonstrație a dragostei care alege (cf. Fapte 9:1-9; Fapte 26:8-14).*
- H - Galateni 6:15 *Mântuirea eficientă a lui Pavel a fost imediat manifestată în confesiunea lui publică despre Hristos și proclamarea Evangheliei al cărei opozant fusese.*

GALATENI 3

13 Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi, fiindcă este scris: „Blestemat e oricine este atârnat pe lemn” -

- I - Efeseni 1:3 *Hristos Și-a impus neprihănirea Lui și a asigurat iertarea pentru cei aleși.*

GALATENI 4

28 Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței.

- A - Efeseni 1:3 *Isaac a fost ales de Dumnezeu în defavoarea lui Ismael, tocmai pentru a institui dreptul Celui suveran de a alege pe cine vrea El. Dumnezeu Își instituie promisiunile Sale și scopul Său în planurile oamenilor.*

31 De aceea, fraților, noi nu suntem copiii celei roabe, ci ai femeii slobode. Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi.

- *Biserica adevărată a Noului Testament este născută din aceeași femeie slobodă (Sara), precum Isaac a fost născut în Vechiul Testament. Israel și Biserica fac parte din aceeași familie, familia lui Dumnezeu. Dacă vechiul Israel nu are aceeași mamă ca și Biserica, atunci ea nu a fost niciodată în Hristos și niciodată nu a fost mântuită.*

GALATENI 6

15 Căci în Hristos Isus nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur nu sunt nimic, ci a fi o făptură nouă.

- H - Efeseni 1:17 *Nu este pentru prima dată când Dumnezeu face o creatură nouă, întrucât pe Avraam l-a chemat dintre neamuri ca să fie evreu. Oricăruia dintre neamuri, din orice moment din istorie, care l-a primit pe Hristos i s-a dat dreptul să fie numit copilul lui Dumnezeu, în conformitate cu Ioan 1:12.*

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE EFESENI

Scrisă în 61 d.Hr.

EFESENI 1

3 Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.

- A - Efeseni 1:4 *Orice binecuvântare spirituală, inclusiv regenerarea și sfințirea, a fost asigurată pentru cei aleși de lucrarea plină de har a răscumpărării lui Hristos.*
- I - Efeseni 1:4 *Pavel îi invită pe sfinți, care cunosc aplicația unei răscumpărări asupra inimilor, să i se alăture în a-L lăuda pe Dumnezeu, laude de care este vrednic pentru binecuvântările spirituale pe care ni le-a acordat (alegere), pe care ni le acordă în prezent (răscumpărare) și pe care ni le va acorda (glorificare).*

4 În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui,

- A - Efeseni 1:5 *Aceste cuvinte oferă dovada de netăgăduit a doctrinei alegerii eterne, personale și necondiționate a oamenilor pentru har și glorie. Timpul acestei alegeri este stabilit ca fiind „înainte de întemeierea lumii”.*
- I - Efeseni 1:7 *Folosirii restrictive a pronumelor personale în Scriptură trebuie să i se acorde multă atenție, pentru că aceste pronume personale ajută la indicarea întinderii și intenției legământului. Hristos a intenționat să Își salveze oamenii Săi din păcatele lor. Întinderea legământului este limitată la aceia pentru care Hristos Și-a dat viața.*

5 ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale,

- A - Efeseni 1:11 *Doctrinile alegerii și predestinării sunt prezentate clar în acest pasaj ca o dezvăluire a gândirii raționale. Dacă omul este mort în păcat și nu are nici o înclinație sau abilitate să se ajute, și dacă învie pentru că Dumnezeu a plantat în mod suveran o viață nouă în el, atunci cu siguranță Dumnezeu a hotărât mai dinainte să facă așa. Lucrul acesta este foarte logic. Dumnezeu este rațional, și așa afirmă și Pavel. Dumnezeu acționează în mod conștient și deliberat și El acționează premeditat și cu un scop anume. El predestinează.*
- P - Efeseni 1:13 *Există o certitudine divină care însoțește toate deciziile și practicile lui Dumnezeu.*

- S - Efeseni 1:10 *În toate situațiile, inclusiv în aceea a mântuirii, Dumnezeu este Autorul. Acest adevăr nu contravine relațiilor extra-trinitariene atribuite Fiului și Duhului Sfânt, ci Tatăl este Cel care ia inițiativa divină, pentru că El acționează în conformitate cu buna plăcere a voii Lui.*

7 În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea [lit. a trimite departe] păcatelor, după bogățiile harului Său,

- I - Efeseni 2:14 *Hristos a murit pentru aceia pe care Dumnezeu i-a predestinat pentru adopție.*

10 ca să-l aducă la îndeplinire la plinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși întrunul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ.

- S - Efeseni 1:11

11 În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia, care face toate după sfatul voii Sale,

- A - Efeseni 2:10 *„Predestinarea este decretul lui Dumnezeu, prin care (potrivit sfatului propriei Sale voințe) El a predestinat mai dinainte anumiți oameni pentru viața veșnică și a refuzat sau a trecut de alții; pentru lauda milei și dreptății Lui glorioase. Unii sunt vase ale milei, în timp ce alții sunt vase ale mâniei” (Christopher Ness).*
- S - Efeseni 2:8 *Suveranitatea lui Dumnezeu este manifestată în decretul care îi prevede pe cei care vor trece.*

13 Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El, și ați fost pecetluiți (confirmați) cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit,

- P - Efeseni 1:14 *Dumnezeu nu este capricios, astfel ca inima Lui să nu fie niciodată cunoscută. El este credincios. Cei pe care El îi mântuiește vor fi păstrați, întrucât ei sunt pecetluiți. Faptul că ei sunt mântuiți în mod autentic este evidențiat de lucrarea Duhului Sfânt.*

14 Și care este o arvună [avans, scont] a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui.

- P - Efeseni 4:30 *Prima rată a moștenirii credinciosului este păzirea și asigurarea lui de perseverență finală. Fie ca orice copil al lui Dumnezeu să spună „Și din pricina aceasta sufăr aceste lucruri; dar nu mi-e rușine, căci știu în cine am crezut. Și sunt încredințat că El are putere să păzească ce I-am încredințat până în ziua aceea” (2 Tim.1:12)*

17 Și mă rog ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh [o dispoziție] de înțelepciune și de descoperire, în cunoașterea Lui,

- H - Efeseni 1:18 *Există un mister minunat sau secret al Împărăției lui Dumnezeu făcut cunoscut celor aleși: credința și pocăința sunt daruri ale harului divin lucrat în suflet prin lucrarea de regenerare a Duhului Sfânt.*

18 Și să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți,

- I - Efeseni 1:19 *În afara lucrării Duhului Sfânt, inima omului este oarbă (Ioan 9:39-41; 1 Cor. 2:14-16) astfel că el are nevoie de două lucruri: mesajul Evangheliei și percepția spirituală. Prin harul neasemuit, Duhul Sfânt aplică în mod suveran Evanghelia asupra inimii prin intermediul nașterii din nou astfel că atunci când evanghelia este „auzită”, să fie înțeleasă.*

19 și care este față de noi, credincioșii, nemărginita mărime a puterii [Gr. *dunamas*, dinamită] Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui,

- H - Efeseni 1:20 *Cuvintele „față de noi, credincioșii” revelează faptul că această putere eficientă și tare a lui Dumnezeu este exercitată numai în numele credincioșilor și al nimănui altcuiva.*

20 pe care a desfășurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morți, și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești,

- H - Efeseni 2:1 *Pentru a-i face capabili pe cei aleși să aibă ochii deschiși și înțelegerea iluminată în ceea ce privește Evanghelia, Dumnezeu are la dispoziție aceeași putere eficientă care L-a înviat pe Isus din morți.*

EFESENI 2

1 Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre,

- D - Efeseni 2:2 *Originea adevăratului har mântuitor este înrădăcinată în inima plină de bunăvoință a lui Dumnezeu. Adam nu a ascultat de voia știută a Domnului și în mod deliberat a mâncat din fructul oprit. Ca rezultat al faptei sale el a adus moarte spirituală asupra lui și asupra întregii omeniri de după el, fiind cauza pentru care omenirea a devenit total incapabilă de a face altceva decât să acționeze potrivit naturii ei căzute.*
- H - Efeseni 2:5 *Puterea nemărginită a Duhului Sfânt de a-i aduce la viață pe aceia care sunt morți din punct de vedere spiritual este una dintre cele mai mari doctrine ale harului suveran. O astfel de doctrină nu lasă loc pentru ajutor din partea omului sau pentru laudă de sine.*
- V - Iacov 1:18 *„Când Dumnezeu convertește un păcătos și îl transpune într-o stare de har, îl eliberează de legăturile sale firești păcătoase și îl face capabil numai prin harul Său ca să dorească și să facă în mod liber ceea ce este bine din punct de vedere spiritual” (Mărturisirea Baptistă de Credință din 1689).*

2 în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării.

- D - Efeseni 2:3 *Dominarea absolută a lumii, a cărnii și a diavolului asupra omului firesc s-ar putea să nu fie înțeleasă sau luată în serios, dar este o realitate. Omul firesc este dușmanul lui Dumnezeu. Această dușmănie apare în fiecare decizie contrară legii lui Dumnezeu și în fiecare expresie satisfăcută de pofta lăsată în voia ei.*

3 Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți.

- D - Efeseni 4:17 *Prin natură, sufletele constituie obiectul mâniei divine, pentru că sfințenia lui Dumnezeu este violată prin acte deliberate de neascultare. Inima omului firesc este concentrată în a face rău. Inima este înclinată numai într-o direcție, și acea direcție este înspre sine și departe de Cel Suveran.*

5 cu toate că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți).

- H - Efeseni 2:8 *Nimeni nu a putut vreodată să se învie pe el însuși din punct de vedere fizic sau spiritual. Nimeni nu a creat vreodată viață fizică sau spirituală în altcineva. Numai Dumnezeu îi poate lua pe cei morți și să le dea o viață nouă, și El face acest lucru. Domnul i-a vorbit lui Lazăr care era mort și acesta a ieșit imediat din mormânt (Ioan 11:43). Hristos le vorbește sufletelor moarte într-o manieră irezistibilă, și ele trăiesc (Ioan 5:25).*

8 Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu.

- H - Efeseni 2:9 *Pentru că credința care mântuie este un dar de la Dumnezeu, pentru că harul care se extinde nu vine din lăuntru păcătosului; concluzia care trebuie trasă este că mântuirea este lucrarea eficientă a Mântuitorului Suveran.*
- S - Efeseni 3:11 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă în darurile harului pe care El le acordă.*

9 Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.

- H - Efeseni 2:10 *Harul eficient este baza pentru mântuire și singurul teritoriu unde sufletul se poate odihni.*

10 Căci noi suntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.

- A - Efeseni 4:4 *Ca Domn al cerului și al pământului, Dumnezeu a hotărât ca unele suflete să fie mântuite și sfințite pentru a persevera în fapte bune și pentru a-L glorifica pe El.*
- H - Efeseni 2:11 *Ceea ce Dumnezeu hotărăște se va concretiza întotdeauna, pentru că creatura este supusă voinței Celui Suveran.*

11 De aceea voi, care altădată erați Neamuri din naștere, numiți netăiați împrejur de către aceia care se cheamă tăiați împrejur, și care sunt tăiați împrejur în trup de mâna omului:

- H - Efeseni 4:4 *Creștinul nu trebuie să uite niciodată prin ce putere a fost adus în familia lui Dumnezeu. El trebuie să își amintească lipsa lui de speranță și neputința lui și prin ce putere divină a fost subjugată voința încăpățânată. „Voia Ta scumpă, O, Salvator minunat, Acum mă-mbrățișează și mă cuprinde; Toate neînțelegerile sub tăcere-s trecute, pacea-mi e ca un râu, Sufletu-mi o pasăre eliberată”. (Autor Necunoscut)*

14 Căci El este pacea noastră, care din doi a făcut unul, și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea,

- I - Efeseni 2:15 *Lucrarea de răscumpărare îndeplinită de Hristos este aplicată oamenilor Săi astfel că ei sunt împăcați cu Dumnezeu, justificați și le este dat darul Duhului Sfânt, care convinge de păcat, regenerează sufletul și sfințește viața.*

15 și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduirile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El Însuși un singur om nou, făcând astfel pace;

- I - Efeseni 2:16 *Hristos nu a abolit legea ca principiu moral inculcat în conștiința omului (Romani 1:21; 2:14,15), și nici nu a abolit legea așa cum a fost ea elaborată în Decalog (Exodul 20:1-17) și reafirmată în noua poruncă din Ioan 13:34, 35. Ci Hristos a abolit legea prin satisfacerea cererilor ei și purtând blestemul ei, încheind astfel partea ceremonială spre care evreii își întorseseră toată atenția făcând fără folos legea lui Dumnezeu prin tradițiile lor. Moartea lui Hristos a adus un*

sfârșit definitiv la această fațetă a legii, astfel încât răscumpărarea pe care El a îndeplinit-o să poată fi aplicată acelor evrei și acelor neamuri care trebuie să fie mântuite.

16 și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit [omorât] vrăjmășia.

- I - Efeseni 4:4 *În orice caz, ar putea exista un om care să tânjească să vadă toată lumea convertită. Acest lucru nu face parte din decretul divin. La Calvar, Hristos i-a împăcat pe mulți evrei și multe dintre neamuri cu Dumnezeu, însă nu pe toți. Cu toate acestea, miracolul de la Calvar nu trebuie minimalizat. Aceasta este marea lucrare de răscumpărare pe care a înfăptuit-o Domnul Isus.*

EFESENI 3

- *Biserica nu este niciodată un loc, ci întotdeauna un popor; niciodată un număr, ci întotdeauna o turmă, niciodată o clădire sfântă, ci întotdeauna o adunare care crede. Biserica ești tu care te rogi, nu unde te rogi. O structură de cărămidă sau de marmoră nu poate fi o biserică, la fel cum nici hainele tale din serj sau atlas nu pot fi persoana ta. În această lume nu există nimic sfânt, decât omul, nici un sanctuar sfânt al lui Dumnezeu, decât sufletul” (Anonim).*

10 pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu,

- *Biserica are un viitor glorios care include o stare înaltă de exaltare și perfecțiune.*

11 după planul veșnic pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru.

- S - Filipeni 1:29 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă în lucrarea dusă la îndeplinire de către decretul Său etern.*

EFESENI 4

4 Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre.

- A - Filipeni 1:29 *Trupul este Biserica, fiind alcătuită din evreii și neamurile alese (cf. 2:14-22). De multe ori Scripturile revelează un corp de credincioși aleși, diferiți de toți ceilalți, care au fost chemați în mod deosebit de Dumnezeu la mântuire, sfințire și lucrare. Această chemare internă a Evangheliei la care unii au răspuns, a venit prin intermediul Duhului Sfânt care, în procesul împărțirii darului harului mântuitor, unește credincioșii într-un singur organism spiritual (1 Corinteni. 12:13; cf. 3:16; 6:19; Romani 8:9, 11).*
- I - Efeseni 5:25 *Din cauză că nu toți au fost chemați la speranță, întinderea legământului este considerată a fi restrictivă în intenție.*

- H - Filipeni 1:29 *Speranța credinciosului va fi întotdeauna în chemarea divină la mântuire, chemarea secretă a scumpului Duh Sfânt. Când El cheamă, inima devine doritoare și împlinitoare.*

17 Iată, deci, ce vă spun și mărturisesc eu în Domnul: să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii, în deșertăciunea gândurilor lor,

- D - Efeseni 4:18 *Dacă harul suveran nu-l răscumpără, sufletul va fi lăsat să umble în răutate și în orbire spirituală în tot acest timp, fiind lipsit de o viață spirituală. Revelația condiției naturale a omului are ca scop smerirea lui, arătându-i starea atât de disperată în care se află.*

18 având mintea întunecată, fiind străini de viața lui Dumnezeu, din pricina neștiinței în care se află în urma împietririi inimii lor.

- D - Efeseni 4:19 *Ca rezultat al căderii din har în Grădina Eden, oamenii se nasc orbi și surzi din punct de vedere spiritual. Mințile lor sunt întunecate de păcat, iar inimile lor sunt corupte și rele.*

19 Ei și-au pierdut orice pic de simțire [au devenit insensibili la ceea ce este corect sau greșit din punct de vedere moral], s-au datat la desfrânare, și săvârșesc cu lăcomie orice fel de necurăție.

- D - Efeseni 5:8 *Starea firească a celui neconvertit este îngrozitoare; în timp ce el se dedă cu pasiune la orice fel de formă a plăcerii personale, indiferent cât de senzuale sau pervertite*

ar fi. Singurele sentimente pe care omul firesc și le va suferi sunt cele care au legătură cu bunătatea lui Dumnezeu care îl vor aduce mai aproape de voia Lui.

30 Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.

- P - Coloseni 3:3 *În acest pasaj sunt aduse laolaltă responsabilitatea personală pentru sensibilitatea spirituală față de Duhul și credințioșia divină. Deși credinciosul este păstrat până în ziua pocăinței, el trebuie să fie atent ca să nu-L întristeze pe Duhul, persistând în păcat, împlinindu-și poftele cărnii sau nemărturisindu-și păcatele (1Ioan 1:9).*

EFESENI 5

8 Odinioară erați întuneric; dar acum sunteți lumină în Domnul. Umblați, deci, ca niște copii ai luminii.

- D - Coloseni 2:13 *Creștinii nu trebuie să uite că odinioară erau în întuneric spiritual total. Harul suveran este cel care face diferența dintre ziua bucuriei în prezența Domnului în ceruri sau a fi pentru totdeauna exilat din prezența dragostei.*

25 Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea,

- I - Efeseni 5:26 *Scripturile învață cu claritate că Isus Hristos iubește Biserica și că El S-a dat pe Sine pentru oamenii care alcătuiesc Biserica într-un act de răscumpărare precisă pentru a-i sfinți pe ai Săi.*

26 ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt,

- I - Filipeni 1:29 *Deși doar Biserica este sfințită și curățită de către Hristos, creștinul se roagă în felul următor: „Cerce-tează-mă Dumnezeule și cunoaște-mi inima; Încearcă-mă, O Mântuitorule, cunoaște-mi gândurile, te rog: Vezi de găsești în mine viclesuguri: Curăță-mă de orice păcat, și eliberează-mă” (Autor Necunoscut). Și El face acest lucru.*

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE FILIPENI

Scrisă în 62 d.Hr.

FILIPENI 1

29 Căci cu privire la Hristos, vouă vi s-a dat harul nu numai să credeți în El, ci să și pătimiți pentru El,

- A - Filipeni 2:12 *Credința este rezultatul și dovada alegerii divine, nu cauza sau baza alegerii suverane a lui Dumnezeu. Credința este un dar al harului divin acordat gratuit.*
- I - Coloseni 1:13 *De vreme ce nu tuturor oamenilor li se acordă harul de a crede, mulți devin obiectele milei și sunt născuți din nou de Duhul Sfânt.*
- I - Filipeni 2:12 *Este un adevăr umilitor să realizezi că sinele nu are nici o putere în el însuși să vină la credința în Hristos. Este un adevăr măreț să descoperi că Dumnezeu știe cum să*

Îi mântuiască pe ai Lui. Fie ca trompeta Evangheliei să răsunе și Duhul Sfânt să spună „Vino”, iar nelegiuirea sufletului va dispărea, la fel cum o viață nouă se ridică din moartea spirituală.

- S - Coloseni 1:12 *Suveranitatea lui Dumnezeu se manifestă prin abilitatea pe care El o acordă celor aleși să creadă în Hristos pentru mântuire.*

FILIPENI 2

12 Astfel, deci, preaiubiților, după cum totdeauna ați fost ascultători, duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur, nu numai când sunt eu de față, ci cu mult mai mult acum, în lipsa mea.

- A - Filipeni 2:13 *Deși mântuirea este prin har, numai prin credință, credința mântuitoare nu rămâne singură, ci este însoțită de fapte bune.*
- H - Filipeni 2:13 *În timp ce Duhul Sfânt cheamă, regenerază și sfințește sufletul, credinciosul are responsabilitatea de a fi ascultător. Chiar dacă suveranitatea divină și responsabilitatea umană rămân un mare mister, nu există nici un fel de incompatibilitate între cele două. În cele din urmă, creștinul își dă seama că Dumnezeu este Cel care este la lucru în viața lui.*

13 Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea.

- A - Coloseni 3:12 *În acest verset apostolul desconsideră mândria omului, afirmând în mod deosebit că Dumnezeu este Acela care lucrează astfel încât inimile „să dorească și să facă după buna Lui plăcere”. Întreaga Biserica unită să cânte „Toți să salute puterea numelui lui Isus! Îngerii să se închine; Aduceți coroana regală, Și încoronați-L Domn al tuturor; Aduceți coroana regală, Și încoronați-L Domn al tuturor! Voi sămânța aleasă a lui Israel, Voi cei răscumparați de la cădere, Aclamați-L pe Cel care vă mântuiește prin harul Său, Și încoronați-L Domn al tuturor!” (E. Perronet).*
- H - Coloseni 2:13 *Fiindcă Dumnezeu este Cel care lucrează în inimă, nu poate exista nici o împotrivire finală la puterea și voia Suveranului.*

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE COLOSENI

Scrisă în 61 d.Hr.

COLOSENI 1

12 mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină.

- S - 2 Tesaloniceni 2:11 *Când realizezi măreția suveranității lui Dumnezeu, aceasta te face să Îl lauzi.*

13 El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui,

- I - Coloseni 1:14 *Numai cei aleși sunt eliberați de puterea celui rău și făcuți cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu, demonstrând astfel adevărul unei răscumpărări precise.*

14 în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.

- I - Coloseni 1:21 *Conținutul moral al răscumpărării este subliniat de Pavel în următoarea expresie „iertarea păcatelor”. Prețul pe care Isus l-a plătit pentru a le răscumpara oamenilor păcatele a fost propriul Său sânge scump. „Isus a plătit totul, Eu totul îi datorez; Păcatul a lăsat o pată cărămizie, El a spălat-o albă ca zăpada” (Mrs. H. M. Hall).*

21 Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum

- I - Coloseni 1:22 *Deși răutatea tuturor oamenilor este completă, Dumnezeu, în mila Sa, îi mântuiește pe unii dintre cei înstrăinați de El, dușmani în adâncul inimii lor și care fac fărădelegea.*

22 prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină;

- I - 1 Timotei 1:15 *Justificarea asigură celor aleși dreptatea lui Hristos. Dreptatea Lui este imputată credinciosului și este manifestată în sfințite progresivă.*

COLOSENI 2

13 Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile.

- D - 2 Timotei 2:25 *Neputința totală a sufletului înainte de a fi mântuit de a se mântui pe sine sau de a participa în vreo*

măsură la propria sa regenerare, este completă pentru că inima este moartă. Sufletul nu are viață în el.

- H - 2 Timotei 1:9 *Fiind instaurată noua viață, Duhul revelează celor aleși misterele Împărăției lui Dumnezeu.*

COLOSENI 3

3 Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.

- P - Coloseni 3:4 *Viața credinciosului este unită cu viața lui Hristos în așa fel încât cei doi nu pot fi separați.*

4 Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă.

- P - 1 Tesaloniceni 5:23 *Aici avem o promisiune minunată, anume că gloria lui Hristos va fi împărtășită cu credinciosul. „Într-o zi coarda de argint se va rupe, și eu, nu mai mult decât acum voi cânta; Dar, vai, bucuria când mă voi trezi În palatul Regelui! Și Îl voi vedea față în față, și voi spune povestea mântuirii prin har, și Îl voi vedea față în față, și voi spune povestea mântuirii prin har” (Fanny Crosby).*

5 De aceea, omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli.

- *Credinciosul este sfătuit să pronunțe o condamnare la moarte a oricărei părți sau organ din trup care ar putea fi dat păcatului înaintea de mântuire, pentru că mântuirea transformă*

trupul într-un templu al lui Dumnezeu (Romani 8:13; Galateni 5:24; 1Corinteni 3:16).

12 Astfel, deci, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.

- A - 1 Tesaloniceni 1:4 *Aleșii lui Dumnezeu sunt mai întâi chemați la mântuire și apoi la sfințirea vieții. Astfel, „Fă-ți timp să fii sfânt, Vorbește des cu al tău Domn; Întotdeauna locuiește în El, Și din al Său Cuvânt te hrănește: Fă-ți prieteni dintre copiii lui Dumnezeu; Ajută-i pe cei ce sunt slabi; În orice faci nu uita binecuvântarea Sa să o cauți” (W. D. Longstaff).*

PRIMA EPISTOLĂ A LUI PAVEL CĂTRE TESALONICENI

Scrisă în 51 d.Hr.

1 TESALONICENI 1

4 Știm, frați preaiubiți de Dumnezeu alegerea voastră.

- A - 1 Tesaloniceni 1:5 *Cei răscumparați pot ști, și ar trebui să știe, că ei sunt aleșii lui Dumnezeu. Doctrina alegerii este destinată, în parte, să prezinte siguranța mântuirii în timp ce mărește puterea și harul lui Dumnezeu.*

5 În adevăr, Evanghelia noastră v-a fost propovăduită nu numai cu vorbe, ci cu putere, cu Duhul Sfânt și cu o mare îndrăzneală. Căci știți că, din dragoste pentru voi am fost așa printre voi.

- A - 1 Tesaloniceni 2:12 *Pavel nu se scoate în evidență pe el însuși, ci mesajul glorios la care a fost chemat de Dumnezeu ca să îl proclame. Pe măsură ce Evanghelia era predicată, aceasta înainta cu putere în tăria Duhului Sfânt și cei predestinați pentru viața veșnică au fost mântuiți.*

1 TESALONICENI 2

12 să vă purtați într-un chip vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la Împărăția și slava Sa.

- A - 1 Tesaloniceni 4:5 *O viață sfântă vorbește despre o alegere plină de har.*

1 TESALONICENI 4

5 nu în aprinderea poftelor, ca Neamurile, care nu-L cunosc pe Dumnezeu.

- A - 1 Tesaloniceni 5:9 *Contrastând creștinii din Tesalonic cu „Neamurile care nu îl cunosc pe Dumnezeu”, doctrina alegerii este stabilită, pentru că nu toți oamenii sunt chemați în mod eficient la mântuire. Sublinierea constantă în Scriptură a unui popor ales este destinată să îi provoace pe oameni să Îl caute pe Domnul. Prea mulți nu dau nici o importanță statutului spiritual al sufletului lor. Ei se complac în starea lor și astfel lucrează la propria lor distrugere, pentru că ei fac presupuneri referitoare la harul lui Dumnezeu.*

1 TESALONICENI 5

9 Fiindcă Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie, ci ca să căpătăm mântuirea, prin Domnul nostru Isus Hristos,

- A - 2 Tesaloniceni 1:11 *Aleșii lui Dumnezeu nu vor cunoaște niciodată teroarea mâniei divine.*

23 Dumnezeuul păcii să vă sfințească El Însuși pe deplin; și: duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru, să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos.

- P - 1 Tesaloniceni 5:24 *Datorită faptului că credinciosul va fi sfințit în orice aspect al sufletului, puterea păcatului de a distruge inima devine ineficientă.*

24 Cel ce v-a chemat este credincios, și va face lucrul acesta.

- P - 2 Timotei 4:18 *Ce va face Dumnezeu? Îi va păstra pe aceia care cred în Fiul Său. Există o bază solidă pentru sfinți în Domnul. „Sufletul care pe Isus s-a rezemat să se odihnească, Nu, nu-l voi, Nu, nu-l voi părăsi pentru dușmani; Acel suflet, chiar de tot iadul s-ar strădui să se scuture, Eu niciodată, niciodată nu-l voi părăsi!” (George Keith).*

A DOUA EPISTOLĂ A LUI PAVEL CĂTRE TESALONICENI

Scrisă spre sfârșitul 51 d.Hr. sau la începutul 51 d.Hr.

2 TESALONICENI 1

11 De aceea ne rugăm necurmat pentru voi, ca Dumnezeuul nostru să vă găsească vrednici de chemarea Lui, și să împlinească în voi, cu putere, orice dorință de bunătate, și orice lucrare izvo-râtă din credință,

- U - 2Tesaloniceni 2:13 *Cei aleși și rânduiți pentru mântuire, au fost chemați de Duhul Sfânt, și vor cunoaște puterea prezenței lui Dumnezeu care sfințește.*

2 TESALONICENI 2

11 Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de răătăcire, ca să creadă o minciună:

- S - 2 Tesaloniceni 2:12 *Este un lucru înfricoșător să Îl ai ca și dușman pe Dumnezeul suveran. Dacă Domnul știe să elibereze de rău, El știe de asemenea cum să confirme acest lucru. Dacă oamenii nu vor crede adevărul, ei vor crede o minciună, ca rezultat al disciplinei divine.*

12 pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți.

- S - Tit 3:5 *Într-un univers moral creat și controlat de Dumnezeu, chiar și căderea și toate rezultatele asociate acestui eveniment sunt predestinate să ducă mai departe scopurile eterne ale Domnului. Deși Dumnezeu este cauza finală a oricărui lucru care se întâmplă, El nu este Cel care face păcatul pentru că orice faptă rea este rezultatul unei alegeri deliberate pentru care persoana este agentul imediat, fiind astfel responsabilă. Ar fi fost mai bine pentru Iuda să nu se fi născut, pentru că trădarea lui a fost prezisă. Totuși el rămâne responsabil pentru trădarea lui. Și tot așa toți care nu cred adevărul și iubesc fărădelegea vor fi condamnați.*

13 Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului.

- A - 2Tesalonicieni 2:14 *Selecția divină a moștenitorilor mântuirii a fost făcută înainte de întemeierea lumii, astfel încât mântuirea să fie numai prin har.*

14 Iată la ce v-a chemat El, prin Evanghelia noastră, ca să căpătați slava Domnului nostru Isus Hristos.

- A - 1Timotei 6:12 *Este un popor ales de Dumnezeu în eternitate și a fost chemat la mântuire în mod eficient de puterea Duhului Sfânt pentru a obține gloria asociată lucrării de răscumpărare a lui Isus Hristos. Când Dumnezeu hotărăște sfârșitul, El hotărăște de asemenea modalitățile prin care voia Sa va fi îndeplinită.*

PRIMA EPISTOLĂ A LUI PAVEL CĂTRE TIMOTEI

Scrisă în 65 sau 66 d.Hr.

1 TIMOTEI 1

15 O, adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul, care zice: „Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși” dintre care cel dintâi sunt eu.

- I - Tit 2:14 *Hristos nu a venit să îi mântuiască pe toți oamenii de păcatele lor, căci astfel toți ar fi mântuiți. Mulți oameni, cum ar fi de pildă Iuda Iscarioteanul nu merg în cer, dar merg în locul pregătit pentru ei (Fapte 1:25). Astfel, scopul ispășirii este o necesitate restricționată la acele suflete care vor fi mântuite în cele din urmă.*

1 TIMOTEI 2

4 care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.

- L - 1Timotei 2:5 *Dumnezeu ar putea să îi mântuiască pe toți oricând El ar permite ca Evanghelia să fie predicată, iar Duhul Sfânt să convingă și să convertească. În orice caz, Dumnezeu nu este obligat să îi atragă pe toți la El (Ioan 6:44 cf. Fapte 16:7).*

5 Căci este un singur Dumnezeu, și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos,

- L - 1Timotei 2:6 *Hristos este Marele Preot pentru poporul Său. El mediază în favoarea lor, astfel că păcatul nu li se ține în seamă.*

6 care S-a dat pe Sine Însuși, ca preț de răscumpărare pentru toți: faptul acesta trebuia adevărat la vremea cuvenită,

- L - Evrei 2:9 *Dacă Dumnezeu a intenționat cu adevărat ca toți oamenii fără excepție să vină la credință, acest lucru s-ar întâmpla. Dacă cineva I-ar rezista lui Dumnezeu, El ar înceta să mai fie Cel suveran. În acest context vorbește Pavel de tot felul, de oameni (vezi v. 1, 2). Dumnezeu cheamă la credință oameni din orice seminție, și ei vin.*

I TIMOTEI 4

10 Noi muncim, într-adevăr, și ne luptăm, pentru că ne-am pus nădejdea în Dumnezeu cel viu, care este Mântuitorul tuturor oamenilor, și mai ales al celor credincioși.

- *În acest context Pavel demonstrează că Dumnezeu nu este doar Mântuitorul câtorva asceți (vezi 1Tim. 4:3,4). Oferta de mântuire a lui Dumnezeu se aplică tuturor oamenilor, fără deosebire. Pentru a reasigura orice creștin care era îngrijorat de pretențiile exclusive ale ereticilor, Pavel declară că Dumnezeu este în mod cu totul deosebit Mântuitorul celor credincioși. Acest pasaj nu trebuie scos din contextul său pentru a susține universalismul sau că Hristos a murit pentru toate păcatele, ale tuturor oamenilor.*

I TIMOTEI 6

12 Luptă-te lupta cea bună a credinței; apucă viața veșnică la care ai fost chemat și pentru care ai făcut cea frumoasă mărturisire înaintea multor martori.

- *A - 2Timotei 1:9 A fi numărat printre cei aleși necesită o poziție sfântă în lucrarea de sfințire personală.*

A DOUA EPISTOLĂ A LUI PAVEL CĂTRE TIMOTEI

Scrisă c. 67 d.Hr.

2 TIMOTEI I

9 El ne-a mântuit și ne-a dat o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci după hotărârea Lui și după harul care ne-a fost dat în Hristos Isus înainte de veșnicii,

- *A - 2Timotei 2:10 Dumnezeu are un motiv și un scop pentru alegerea unora pentru mântuire și respingerea altora. O parte a rațiunii divine este să demonstreze mânia Lui și să Își facă de cunoscut puterea Lui (Romani 9:22-23). Faptele bune ale oamenilor sunt rezultatul și nu baza pentru actul predestinării.*

- H - 2 Timotei 2:25 *Mântuirea noastră este în întregime de la Dumnezeu; El o realizează în mod eficient, fără ajutorul omului sau meritele acestuia. „Nimic nu poate ispăși păcatul, Nimic, ci numai sângele lui Isus; Nu binele fără valoare pe care l-am făcut, Nimic, ci numai sângele lui Isus” (cf. orig, Robert Lowry).*

2 TIMOTEI 2

10 De aceea rabd totul pentru cei aleși, pentru ca și ei să capete mântuirea care este în Hristos Isus, împreună cu slava veșnică.

- A - Tit 1:1 *În toate epistolele lui, Pavel învață că există un popor ales al lui Dumnezeu. Doctrina alegerii în loc să descurajeze evanghelizarea, era mai degrabă o motivație pentru a îndura greutățile.*

25 să îndrepte cu blândețe pe potrivnici, în nădejdea că Dumnezeu le va da pocăința, ca să ajungă la cunoștința adevărului;

- D - 2 Timotei 2:26 *Prin natura lui omul firesc se opune mesajului Evangheliei și acelor care o prezintă. Cu toate acestea, mesagerii ei trebuie să aibă răbdare și să fie atenți pentru că este posibil ca Dumnezeu să dea har eficace pentru pocăință celor pierduți. Doar o astfel de îndurare divină acordată poate salva oamenii din starea lor de păcat.*
- H - 2 Timotei 2:26 *Dumnezeu trebuie să dea darul pocăinței și Duhul Sfânt dacă o persoană este mântuită. Cei care sunt mântuiți trebuie să se roage pentru mântuirea altora pentru*

că Dumnezeu a predestinat nu numai pe cei care vin la credință, ci și mijloacele prin care oamenii vin la credință. Rugăciunea este un mod eficient pe care Dumnezeu îl folosește pentru înaintarea Evangheliei.

26 și, venindu-și în fire, să se desprindă din cursa Diavolului, de care au fost prinși ca să-i facă voia.

- D - Tit 1:15 *Condiția disperată a omului firesc este alimentată de puterea lui Satan care poate să prindă în cursă sufletul și să îl țină în vasalitate spirituală.*
- H - Tit 3:5 *Pentru că harul suveran regenerează sufletul, blândețea ar trebui să îl caracterizeze pe cel nou convertit. Nici o persoană nu are nici o bază ca să se laude cu vreo decizie personală de a fi mântuit, pentru că Dumnezeu este Cel care acordă darul pocăinței sau abilitatea de a se pocăi cineva.*

2 TIMOTEI 4

18 Domnul mă va izbăvi de orice lucru rău, și mă va mântui, ca să intru în Împărăția Lui cerească. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.

- P - Evrei 9:12 *Nu numai că mântuirea este de la Domnul, dar la fel este și sfințirea, și siguranța credinciosului.*

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE TIT

Scrisă cca. 65-67 d.Hr.

TIT 1

1 Pavel, rob [Gr. Doulos, sclav] al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cunoștința adevărului, care este potrivit cu evlavia,

- A - Evrei 9:15 *Alegerea moștenitorilor mântuirii în Hristos este declarat a fi a prerogativa lui Dumnezeu. El este rădăcina oricărei neprihăniri, a harului și a îndurării.*

15 Totul este curat pentru cei curați; dar pentru cei necurați și necredincioși, nimic nu este curat: până și mintea și cugetul le sunt spurcate.

- D - Tit 3:3 *Scripturile revelează starea omului firesc ca fiind aceea de corupție și mânjire completă a sufletului în orice privință: voință, minte și emoții. Inima este sclava păcatului.*

TIT 2

14 El S-a dat pe Sine Însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege, și să-Și curețe un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.

- I - Tit 3:5 *Ca Mântuitor plin de har și milă, Hristos s-a dat pe Sine aceloră pe care intenționa să îi răscumpere și să îi sfințească. Este un concept de neacceptat ca Hristos să se dea pe Sine și să îi răscumpere pe aceia care vor fi pentru totdeauna pierduți.*

TIT 3

3 Căci și noi eram altădată fără minte, neascultători, rătăciți, robiți de tot felul de poftă și de plăceri, trăind în răutate și în pizmă, vrednici să fim urâți și urându-ne unii pe alții.

- D - Iacov 3:2 *Creștinul își amintește că păcatul domnește în mod universal peste toți cei care sunt ținuți sub puterea sa. Ca rezultat, nici unul nu este drept în ochii lui Dumnezeu înainte de mântuire.*

5 El ne-a mântuit, nu pentru faptele, făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt,

- I - Tit 3:6 *Hristos îi mântuiește pe cei aleși neluând în considerare faptele personale.*
- H - Evrei 9:15 *Faptele bune nu mântuiesc. Numai mila lui Dumnezeu manifestată prin lucrarea de mântuire a Duhului dă siguranță mântuirii. Numai Duhul poate aduce cu siguranță sufletele la Mântuitorul, lucru pe care El îl face.*
- S - Evrei 2:10 *Fructul mântuirii este înrădăcinat în suveranitatea lui Dumnezeu, și nu în fapte autojustificatoare.*

6 pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru;

- I - Evrei 2:17 *Atunci când este înțeleasă corect, doctrina răscumpărării definitive smerește inima. „Nu știu de ce harul minunat al lui Dumnezeu mie mi s-a făcut de cunoscut, Nici de ce, fără să merit Hristos în dragoste m-a răscumpărat ca să fiu al Lui” (El Nathan).*

EPISTOLA CĂTRE EVREI

Scrisă cca. 61-68 d.Hr.

EVREI 2

9 Dar pe Acela care a fost făcut „pentru puțină vreme mai prejos decât îngerii”, adică pe Isus, Îl vedem „încununat cu slavă și cu cinste” din pricina morții pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți.

- L - Evrei 2:17 *Cuvântul pentru „bărbat”, „anthropos”, nu se găsește în acest pasaj, dar în schimb se găsește cuvântul „pantos”, care înseamnă „fiecare”. Conceptul este că fiecare dintre moștenitorii mântuirii (1:14), fiecare dintre fiii lui Dumnezeu (2:10) și fiecare dintre frați (2:11) poate fi asigurat că Hristos a gustat moartea groaznică a răscumpărării prin anticipare (Luca 2:49) și apoi a băut cupa amară.*

10 Se cuvenea, într-adevăr, ca Acela pentru care și prin care sunt toate, și care voia să ducă pe mulți fii la slavă, să desăvârșească, prin suferințe, pe Căpetenia mântuirii lor.

- S - Evrei 2:13 *Totalitatea fiecărei fațete a vieții, tot ceea ce este sau va fi, își are originea în Dumnezeu.*

13 Și iarăși: „Îmi voi pune încrederea în El”. Și în alt loc: „Iată-Mă, Eu și copiii pe care Mi i-a dat Dumnezeu!”

- S - Evrei 6:17 *Cunoașterea suveranității lui Dumnezeu produce o încredere puternică în inimile celor aleși.*

17 Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ce privește legăturile cu Dumnezeu, un mare preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire [Gr. hilaskomai, a ispăși, a aduce satisfacție] pentru păcatele norodului.

- I - Evrei 9:12 *Moartea lui Hristos a fost suficientă pentru toți, eficientă pentru unii. Mântuirea este prin harul lui Dumnezeu.*
- L - Evrei 3:1 *Referința la „norod” indică faptul că nu toți oamenii din lume vor fi salvați, ci numai „oamenii” pentru care a murit Hristos.*

EVREI 3

1 De aceea, frați sfinți, care aveți parte de chemarea cerească, ațintiți-vă privirile la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, adică Isus,

- L - Evrei 9:28 *Niciodată nu se poate spune că Isus Hristos este Apostolul sau Marele preot al celor care nu au fost aleși sau al celor care vor pieri. Hristos este mântuitorul sufletelor și protectorul mărturisirii credinței noastre, referință care nu se face la lume, ci cu privire la cei răscumparați.*

EVREI 6

6 Și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoțiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, și-L dau să fie batjocorit.

- *Acest pasaj nu ne învață pierderea mântuirii. Mai degrabă, o ilustrație ipotetică este folosită pentru a ne învăța ce s-ar întâmpla unei persoane care a fost convertită dacă acea persoană ar cădea. Autorul crede că cititorii săi sunt mântuiți (v. 9), dar îi avertizează referitor la mărturiile false. Învățătura generală a Scripturii este aceea că siguranța credinciosului este înrădăcinată în promisiunea lui Dumnezeu de a-i păstra pe ai Săi (cf Filipeni 1:6; 1 Ioan 5:13).*

17 De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ;

- S - Iacov 1:17 *Dumnezeu este mulțumit să Își facă de cunoscut suveranitatea Sa oamenilor.*

EVREI 9

12 și a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul preasfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică.

- I - Evrei 9:14 *Hristos nu a obținut răscumpărare eternă pentru toți oamenii fără excepție, ci pentru „noi”, aleșii lui Dumnezeu.*
- P - Evrei 9:15 *Lucrarea de răscumpărare a lui Hristos pentru cei aleși nu este temporală, ci eternă. O dată ce sângele lui Hristos este aplicat asupra sufletului credinciosului, nu mai poate exista întoarcere la o stare anterioară de necredință sau condamnare.*

14 cu cât mai mult sângele lui Hristos, care prin Duhul cel veșnic S-a adus pe Sine Însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăți cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului cel viu!

- I - Evrei 13:12 *Au existat două aspecte ale jertfelor în Vechiul Testament: înjunghierea sau vărsarea sângelui unui animal și apoi jertfa în sine oferită pe altar. Ambele aspecte erau necesare pentru a duce la bun sfârșit jertfa. Uciderea jertfei nu avea nici un sens dacă sângele nu era oferit; vărsarea sângelui era nesemnificativă dacă viața animalului nu era luată. Hristos a fost jertfa perfectă și completă pentru ai Săi, pentru că sângele Lui a fost vărsat și El Și-a dat viața. Acum El poate continua să îi curețe pe ai Săi de păcatele lor.*

15 Și tocmai de aceea este El mijlocitorul unui legământ nou, pentru ca, prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făptuite sub legământul dintâi, cei ce au fost chemați, să capete veșnica moștenire, care le-a fost făgăduită.

- A - Iacov 2:5 *Cei chemați, și numai cei chemați, ai lui Dumnezeu primesc promisiunile Lui, care includ darul vieții veșnice. În actul chemării, doctrina alegerii divine este realizată.*
- H - Iacov 1:18 *Există o chemare generală și universală a Evangheliei extinsă asupra tuturor celor care o aud. În plus, există o chemare interioară specială a Duhului la mântuire, pe care numai cei aleși ca și oi ale lui Hristos o pot auzi. În timp ce chemarea exterioară la mântuire poate fi respinsă, chemării interioară nu i se va rezista și nici nu i se poate rezista.*
- P - Evrei 10:14 *Deoarece Hristos este Răscumpărător și Preot, credinciosul este asigurat. Există o moștenire veșnică ce trebuie posedată.*

28 tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.

- L - 2 Petru 3:9 *Este făcută o declarație și anume că Hristos a murit cu scopul de a purta păcatele multora. Înțelepciunea și harul lui Dumnezeu au asigurat eliberarea celor aleși de sub blestem. Cel Uns ca Mare Preot al oamenilor Săi, i-a prezentat lui Dumnezeu o satisfacție atotsuficientă și finală pentru*

toate păcatele tuturor celor care au fost din eternitate dați Lui de către Tatăl. Hristos a purtat păcatele multora – atribuite Lui, primind pedeapsa pentru ele și ispășite în întregime în trupul Său pe lemn (1 Petru 2:24, A.W. Pink).

EVREI 10

14 Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.

- P - Evrei 12:28 *Lucrarea de răscumpărare a lui Hristos este perfectă. Dacă o persoană ar putea fi pierdută după mântuire, atunci îndeplinirile Domnului referitoare la mântuire s-ar dovedi a fi ineficiente, promisiunile lui Dumnezeu ar fi răsturnate și cuvintele Scripturii ar deveni fără sens.*

26 Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate,

- *Acest pasaj nu afirmă că oricare dintre cititori ar fi comis păcatul apostaziei. Avertizează că cei care îl neagă pe Hristos sunt demni de o pedeapsă mult mai severă decât aceea care a fost administrată în Vechiul Testament.*

EVREI 12

28 Fiindcă am primit, deci, o Împărăție care nu se poate clătina, să ne arătăm mulțumitori, și să aducem astfel lui Dumnezeu o închinare plăcută, cu evlavie și cu frică;

- P - 1 Petru 1:3 *Îndemnarea Evangheliei înspre ascultarea evanghelică nu neagă faptul că credinciosul se află în lăuntru Împărăției care nu poate fi strămutată.*

EVREI 13

12 De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă.

- I - 1 Petru 1:2 *Cei aleși sunt „oamenii” pentru care Hristos a suferit „dincolo de poartă”.*

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A LUI IACOV

Scrisă: data timpurie: 45-49 d.Hr.; data târzie: după 55 d.Hr.

IACOV 1

17 orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, pogorându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.

- S - 1 Petru 2:8 *Scriptura este strictă atunci când afirmă că Dumnezeu este sursa finală al fiecărui dar al vieții. Pentru că El este suveran; pentru că El este în control peste orice gând, cuvânt sau faptă; pentru că El este imuabil în esența Lui; lauda și onoarea și gloria I se cuvin doar Lui.*

18 El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim un fel de pârgă a fapturilor Lui.

- H - 1 Petru 1:2 *În mântuire nu numai că există o voință divină, dar și o certitudine divină. Dumnezeu va aduce suflete la Fiul Său într-o manieră suverană în conformitate cu voia Lui.*
- V - *Mântuirea păcătosului nu este determinată de voința liberă a omului, ci prin harul gratuit al Dumnezeului suveran, care singur împarte viața în conformitate cu buna plăcere a voii Sale.*

IACOV 2

5 Ascultați, preaiubiții mei frați: n-a ales Dumnezeu pe cei ce sunt săraci în ochii lumii acesteia, ca să-i facă bogați în credință și moștenitori ai Împărăției pe care a făgăduit-o celor ce-L iubesc?

- A - 1 Petru 1:2 *Cei care Îl iubesc pe Dumnezeu își vor manifesta dragostea lor prin fapte bune. Merită să repetăm aceasta întrucât mântuirea este prin har, numai prin credință, mântuirea pentru cei aleși nu este singură, deoarece faptele bune o însoțesc.*

IACOV 3

2 Toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit, și poate să-și țină în frâu tot trupul.

- D - Iacov 3:8 *O altă manifestare a corupției naturii firești a sufletului este incapacitatea de a controla limba.*

8 dar limba nici un om n-o poate împlânzi. Ea este un rău, care nu se poate înfrâna, este plină de o otravă de moarte.

- D - 1 Ioan 1:8 *Incapacitatea omului de a-și controla limba lui reflectă depravarea totală a inimii din care vin cele mai fără de valoare cuvinte care exprimă cele mai negre intenții ale inimii. Fie ca inima sinceră să mărturisească „Eu sunt un biet păcătos și nimic, în afară de Isus Hristos este totul meu în tot” (Autor necunoscut).*

ÎNTÂIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A LUI PETRU

Scrisă cca. 66 d.Hr.

I PETRU I

2 după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul, spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos: Harul și pacea să vă fie înmulțite!

- A - I Petru 2:8 *Dumnezeu îi cunoștea mai înainte de a fi făcută întemeierea lumii pe aceia pe care El îi alesese pentru mântuire. Natura acestei preștiințe nu este înrădăcinată în meritele oamenilor, ci în misterul milei Sale (Efeseni 2:8-9). Efectul alegerii este sfințirea.*
- I - I Petru 2:24 *Conform Scripturii, alegerea se referă fie la o poziție de autoritate (așa cum Saul a fost făcut rege peste*

Israel), la un loc de privilegiu special (ca și acela de care s-a bucurat națiunea lui Israel), sau la mântuire. Alegerea la care ne referim aici face referire la decretul plin de bunăvoință a lui Dumnezeu de a mântui pe unii aducându-i în mod eficient, prin Hristos, la viață veșnică.

- H - 1 Petru 1:3

3 Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie,

- H - 1 Petru 1:13 *Viața supranaturală este un dar, pentru că noi prin natura noastră suntem copii ai mâniei. Noi cei care suntem prin natura noastră destinați la moarte veșnică, suntem readuși la viață prin mila lui Dumnezeu.*
- P - 1 Petru 1:4 *În marea Sa milă, Dumnezeu mântuiește o persoană și apoi continuă să-i dea har pentru a menține speranța vie în inimă, care duce la sfințire și gloriificare finală a sufletului.*

4 și la o moștenire nestricăcioasă, și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi.

- P - 1 Petru 1:5

5 Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!

- P - 1 Petru 2:9 *Petru nu îl lasă pe credincios în suspans. Perseverența până la sfârșit nu este pusă la îndoială. Ei stau prin*

puterea lui Dumnezeu. Credincioșii sunt susținuți de credința care își primește stabilitatea din puterea lui Dumnezeu. Siguranța credinciosului nu este valabilă numai pentru prezent, ci de asemenea și pentru viitor.

13 De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji, și puneți-vă toată nădejdea în harul, care vă va fi adus, la arătarea [apokalupsis, manifestarea] lui Isus Hristos.

- H - 1 Petru 1:15 *Iată dovada harului divin. Mântuire completă, sfințire, harul care susține va fi adus moștenitorilor mântuirii la cea de-a doua venire (Evrei 9:28) a lui Hristos.*

15 Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră.

- H - 1 Petru 1:23 *Pe cel pe care Dumnezeu îl cheamă în mod eficient, îl cheamă mai întâi la mântuire și apoi la o viață sfântă. „Tot harul adevărat din inimă conduce la o practică sfântă în viață” (Jonathan Edwards).*

23 fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu care este viu și care rămâne în veac.

- H - 1 Petru 2:9 *Întrucât carnea este așa de neputincioasă și lipsită de speranță, oamenii trebuie să fie născuți din Dumnezeu, și ei sunt. „Dumnezeu are autoritatea incontestabilă și abilitatea irezistibilă de a forma indivizi așa cum vrea El pentru a servi scopurilor Sale” (Matthew Henry).*

1 PETRU 2

8 ȘI O PIATRĂ DE POTICNIRE, ȘI O STÂNCĂ DE CĂDERE. Ei se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, și la aceasta sunt rânduți. [Isaia 8:14].

- A - 1 Petru 2:9 *În conformitate cu voia Lui suverană, Dumnezeu a făcut totul, dar nu toți au fost făcuți pentru aceeași întrebuințare și pentru aceeași finalitate. Există vase ale mâniei și vase ale îndurării.*
- S - 1 Petru 2:12 *Dumnezeu nu ezită să Își asume responsabilitatea pentru că este suveran peste faptele rele pe care le fac oamenii.*

9 Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată;

- A - 1 Petru 5:10 *Potrivit cu învățătura Scripturii, Petru vorbește despre un popor ales al lui Dumnezeu, ales prin har suveran cu scopul de a fi sfinți și diferiți.*
- H - 1 Petru 5:10 *Aceia care sunt aleși vor aduce laude Aceluia care i-a chemat, pentru că există o lucrare eficientă a lui Dumnezeu care are loc în suflet.*
- P - 1 Petru 2:24 *Toți cei pe care Tatăl i-a ales, toți cei pentru care a murit Fiul, toți cei pe care Duhul Sfânt îi regenerează, vor mărturisi fiind scoși din întuneric lumina minunată a Evangheliei. Ei nu pot face mai puțin; vor să facă mai mult.*

„Acelora care sunt sinceri în credința lor, Dumnezeu le va da har să persevereze în ea. Cei care îl urmează pe Dumnezeu cu credincioșie vor fi întăriți din punct de vedere spiritual să continue să Îl urmeze” (Matthew Henry).

12 Să aveți o purtare bună în mijlocul Neamurilor, pentru ca în ceea ce vă vorbesc de rău, ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării.

- S - Iuda 1:4

24 El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; PRIN RĂNILE LUI AȚI FOST VINDECAȚI [Isaia 53:4, 11].

- I - 1 Petru 3:18 *Moartea morților în Hristos a asigurat darul Duhului Sfânt, care vine să regenereze și să sfințească sufletul fiecărui credincios astfel ca noi, ale căror păcate ne sunt purtate de Hristos, putem fi sfinți.*
- P - 1 Ioan 2:19 *Moartea răscumpărătoare a lui Hristos garantează o viață de sfințenie și sănătate spirituală care asigură mântuirea.*

1 PETRU 3

18 Hristos, de asemenea, a suferit o dată pentru păcate, El, Cel neprihănit, pentru cei nelegiuți, ca să ne aducă la Dumnezeu. El a fost omorât în trup, dar a fost înviat în duh,

- I - 1 Ioan 1:7 *În actul morții de la Calvar, Hristos i-a împăcat pe ai Săi cu Tatăl și ia justificat în ochii Legii, astfel încât Duhul Sfânt poate să îi regenereze și să îi sfințească.*

1 PETRU 5

10 Dumnezeu oricărui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintiți.

- A - 2 Petru:10 *Fără nici o excepție, aleșii lui Dumnezeu vor intra în suferințele Mântuitorului.*
- H - 2 Petru 1:3 *„Chemarea eficientă vine numai din harul special și gratuit al lui Dumnezeu, și nu din ceva întrezărit în om, nici din vreo putere sau mijloc în creatura conlucrătoare cu harul Lui special, creatura fiind pe deplin pasivă, fiind moartă în păcate și fapte rele, până când nu este adusă la viață și reînnoită prin Duhul Sfânt; Omul este astfel împuțernicit să răspundă chemării acesteia și să îmbrățișeze harul oferit și transmis prin El, și printr-o putere nu mai mică decât aceea care L-a ridicat pe Hristos dintre cei morți” (Mărturisirea Baptistă de Credință din 1689).*

A DOUA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A LUI PETRU

Scrisă cca. 66-67 d.Hr.

2 PETRU 1

3 Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui,

- H - 1 Ioan 5:4 *Gloria puterii lui Dumnezeu este cea care mântuiește păcătoșii, iar El face lucrul acesta. Într-o manieră eficientă, suverană, Dumnezeu cheamă la viață, prin cuvântul și Duhul Său, pe aceia care sunt într-o stare de păcat și moarte.*

10 De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată.

- *A - 2 Ioan 1:13 Chemarea și alegerea unui suflet nu este mântuirea, ci un îndrumar spre mântuire. Mântuirea nu are loc până când nu există regenerare din partea Duhului Sfânt și credința în Hristos.*

2 PETRU 2

1 În norod s-au ridicat și proroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura pe furiș erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpânul [lit. despoten, Dumnezeu Tatăl], care i-a răscumpărat [lit. agorásanta, deține], și vor face să cadă asupra lor o pierzare năprasnică.

- *Cuvântul „Stăpân” nu se referă la Hristos, ci la Dumnezeul suveran și de autoritatea Lui asupra tuturor lucrurilor. Cuvântul „răscumpărat” se referă la o achiziție care implică proprietatea și autoritatea. Aici suntem învățați că Dumnezeu este suveran și domnește cu autoritate peste toți, chiar și peste acești învățători mincinoși care neagă suveranitatea și domnia Sa. Ceea ce nu se afirmă în acest verset este o răscumpărare universală. Învățătorii mincinoși nu Îl neagă pe Hristosul care a plătit un preț de răscumpărare generală pentru ei. Mai degrabă, ei Îl neagă pe Dumnezeul Suveran care îi posedă prin dreptul pe care i-L dă creația.*

2 PETRU 3

9 Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.

- L - 1 Ioan 2:2 *În contrast cu pasajele universale, sunt multe versete în Scriptură care învață în termeni preciși că Isus Hristos a îndeplinit lucrarea de mântuire astfel încât în mod infailibil, să răscumpere un anumit popor, chiar și pe cei aleși pe care i l-a dat Tatăl. Petru ilustrează acest adevăr arătând că a doua venire a lui Hristos va avea loc conform voii și scopului lui Dumnezeu, care include chemarea unui popor înaintea aceluși moment. Dumnezeu nu este indiferent față de împlinirea promisiunii Lui. Mai degrabă, există un grup de oameni care sunt obiectul abținerii lui Dumnezeu și Dumnezeu nu dorește ca aceștia să piară. El vrea ca ei să se pocăiască și ei așa vor face. Hristos se va reîntoarce atunci când poporul lui va fi în număr complet. Până atunci Dumnezeu va lucra pentru a-i aduce pe cei aleși la mântuire.*

ÎNTÂIA EPISTOLĂ A LUI IOAN

Scrisă: data timpurie: înainte de 70 d.Hr.; data târzie: c. 80-85 d.Hr.

1 IOAN 1

7 Dar dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat.

- 1 - Apocalipsa 13:8 *Copiii lui Dumnezeu sunt drepti și sfinți, pentru că Tatăl Își va onora legământul în care a intrat cu Fiul înainte de întemeierea lumii. Nici unul dintre aceia pe care Tatăl i I-a dat Fiului nu vor fi pierduți.*

8 Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi.

- D - 1 Ioan 1:10 *Doctrina depravării totale arată incapacitatea totală a omului de a veni la Hristos în afara harului suveran. Cei care sunt sub domnia universală a păcatului nu sunt capabili ca prin propria lor voință să se pocăiască, să creadă Evanghelia sau să se întoarcă la Hristos. Ei nu au nici o putere naturală, spirituală sau vreo abilitate înăscută să își schimbe natura sau să se pregătească pentru mântuire. A nega natura păcătoasă înseamnă a nega evidentul.*

10 Dacă zicem că n-am păcătuit, Îl facem mincinos, și Cuvântul Lui nu este în noi.

- D - 1 Ioan 3:10

1 IOAN 2

2 El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.

- L - 1 Ioan 4:14 *Încă o dată se poate spune că Isus Hristos a murit pentru toți oamenii, fără excepție, adică a murit pentru evrei și pentru neamuri în aceeași măsură. Hristos nu a murit pentru toți oamenii fără excepție pentru a-i mântui pe toți păcătoșii, pentru că atunci toți ar fi mântuiți cu siguranță. Motivul acestui act al împăcării a fost dragostea. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea” (Ioan 3:16). Să spui „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea” nu este pentru ca să sugerezi „că lumea este așa de mare încât este nevoie de multă-multă dragoste ca să îi cuprindă pe toți, ci că lumea este așa de rea, încât e nevoie de un așa fel măreț de dragoste*

care să îi cuprindă pe toți; ba mai mult, să iubească așa cum a iubit Dumnezeu atunci când Și-a dat Fiul să moară” (B.B. Warfield).

19 Ei au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noștri. Căci dacă ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi; ci au ieșit, ca să se arate că nu toți sunt dintre ai noștri.

- P - 1 Ioan 2:25 *Toți cei care sunt născuți cu adevărat din Dumnezeu vor rămâne în sfera părtășiei creștine și a slujirii Mântuitorului.*

25 Și făgăduința pe care ne-a făcut-o El, este aceasta: viața veșnică

- P - 1 Ioan 3:9 *Pentru că Dumnezeu nu poate să mintă, promisiunea vieții veșnice garantează mântuirea celor care cred.*

1 IOAN 3

9 Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu.

- P - 1 Ioan 5:1 *Cei care sunt născuți din Dumnezeu nu pot și nu vor continua să practice păcatul ca mod de viață. Noua natură nu îi va lăsa să aibă un mod de viață păcătos.*

10 Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii Diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este de la Dumnezeu; nici cine nu iubește pe fratele său.

- D - 1 Ioan 5:19 *Înclinația păcătoasă a inimii neregenerate este să nu iubească nici omul și nici pe Dumnezeu, în tot acest timp făcând acte de fărădelege.*

1 IOAN 4

14 Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul ca să fie Mântuitorul lumii.

- L - Apocalipsa 5:9 *Atunci când un suflet este mântuit din lume, este pentru că Tatăl L-a lăsat pe Fiul să fie Mântuitor.*

1 IOAN 5

1 Oricine crede că Isus este Hristosul, este născut din Dumnezeu; Și oricine iubește pe Cel ce L-a născut, iubește și pe cel născut din El.

- P - 1 Ioan 5:4 *Să fii născut din Dumnezeu înseamnă să te bucuri de o nouă natură, astfel ca niciodată să nu se poată spune „Voi aveți de tată pe Diavolul!” (Ioan 8:44).*

4 pentru că oricine este născut din Dumnezeu, biruiește lumea; și ceea ce câștigă biruință asupra lumii, este credința noastră.

- P - 1 Ioan 5:11 *În milă fără seamăn, o inimă nouă este instaurată în sufletul unei persoane moarte în păcat astfel ca inima lui să umble în căile lui Dumnezeu.*
- H - 1 Ioan 5:20

10 Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturisirea aceasta în el; cine nu crede pe Dumnezeu, Îl face mincinos, fiindcă nu crede mărturisirea pe care a făcut-o Dumnezeu despre Fiul Său.

- *O respingere a unui fapt biblic este o respingere a lui Hristos.*

11 Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său.

- P - 1 Ioan 5:12

12 Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața.

- P - 1 Ioan 5:13

13 V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viața veșnică.

- P - 1 Ioan 5:20

18 Știm că oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, ci Cel născut din Dumnezeu îl păzește, și cel rău nu se atinge de el.

- *Provizia divină pentru prevenirea repetării păcătuirii este nașterea din nou și realizarea noii poziții în Hristos. Ajungând să înțeleagă tot ceea ce un credincios este în Hristos (un fiu, un moștenitor, un reprezentant, un preot, etc.), există posibilitatea să fie transformat în minte astfel ca păcatul să înceteze pentru că Isus Hristos este onorat în inimă (Rom. 12:1-2). Sufletul nu vrea să violeze integritatea propriei lui imagini în Hristos.*

19 Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău.

- D - *Inima sinceră cunoaște două adevăruri: fie că este sau nu născută din Dumnezeu și fie sau nu trăiește în sfera, puterea celui rău.*

20 Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit, și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi Suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat

- H - Iuda 1:1 *Pentru că Dumnezeu a ales indivizi fără nici o condiție și cu certitudine divină pentru mântuire și viață veșnică, Duhul Lui trebuie și va aplica beneficiile răscumpărării acelor pe care Tatăl I i-a dat Fiului.*
- P - Iuda 1:1.

A DOUA EPISTOLĂ A LUI IOAN

Scrisă cca. 60-95 d.Hr.

2 IOAN 1

13 Copiii surorii tale alese îți trimit sănătate. Amin.

- A - Apocalipsa 7:14 *Alegerea este prezentată în Scriptură pentru a încuraja activitatea câștigării de suflete și pentru a-i separa pe cei aleși de Dumnezeu de toți ceilalți. Această doctrină prețioasă este o sursă de mare confort pentru aceia care au fost răscumparați.*

EPISTOLA LUI IUDA

Scrisă cca. 67 d.Hr.

IUDA I

I Iuda, rob al lui Isus Hristos, și fratele lui Iacov, către cei chemați, care Sunt iubiți în Dumnezeu Tatăl, și păstrați pentru Isus Hristos:

- H - Apocalipsa 7:14 *Există un număr de suflete pe care Dumnezeu a hotărât să le cheme, să le sfințească și să le păstreze. Pentru că mântuirea este a Domnului, va avea loc o mântuire eficientă.*
- P - Iuda 1:24 *„Aceia pe care Dumnezeu i-a predestinat pentru viață, El este mulțumit că s-a întâmplat în timpul Său, chemarea fiind eficientă, prin Cuvântul și prin Duhul Său, dintr-o stare de păcat și moarte în care ei erau prin natura lor, la harul și mântuirea prin Isus Hristos; iluminându-le*

mințile din punct de vedere spiritual și dându-le înțelegere pentru lucrurile lui Dumnezeu; îndepărtând inima lor de piatră, și dându-le o inimă de carne; reînnoindu-le voința și prin puterea lui atotputernică să îi determine să facă bine și să îi atragă în mod eficient la Isus Hristos; totuși așa cum vin de liberi, au fost făcuți să dorească prin harul lui” (Mărturisirea Baptistă de Credință din 1689).

4 Căci s-au strecurat printre voi unii oameni, scriși de mult pentru osânda aceasta, oameni neevlavioși, care schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru, și tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și Domn Isus Hristos.

- S - Iuda 1:5 *Dumnezeu a ridicat anumiți indivizi ca să fie monumente ale puterii și dreptății Lui. Dacă oamenii vor să protejeze bunătatea și harul lui Dumnezeu, Domnul își declară suveranitatea Lui peste rău, motivul pentru care oamenii fac răul și soarta finală a tuturor celor care i se opun Lui.*

5 Vreau să vă aduc aminte, cu toate că știți odată pentru totdeauna toate aceste lucruri, că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul Său din țara Egiptului, în urmă a nimicit pe cei ce n-au crezut.

24 Iar a Aceluia, care poate să vă păzească de orice cădere, și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale,

- P - Iuda 1:25

25 singurului Dumnezeu, mântuitorul nostru, prin Isus Hristos, Domnul nostru, să fie slavă, măreție, putere și stăpânire, mai înainte de toți vecii, și acum și în veci. Amin.

APOCALIPSA LUI IOAN

Scrisă: data timpurie: înainte de 70 d.Hr.; data târzie: cca. 90-95 d.Hr.

APOCALIPSA 5

9 Și cântau o cântare nouă, și ziceau: „Vrednic ești tu să iei cartea și să-i rupi pecetele: căci ai fost junghiat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam.

- *L - Referința la cei răscumpești nu este universală și nediscriminatorie ci particulară și limitată, referindu-se la lumea celor aleși.*

APOCALIPSA 7

14 „Doamne” i-am răspuns eu „Tu știi”. Și el mi-a zis: „Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele, și le-au albit în sângele Mielului”.

- A - Apocalipsa 13:8 *Din Geneza la Apocalipsa doctrina alegerii strălucește din paginile sfintei Scripturi.*

APOCALIPSA 13

8 Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului, care a fost junghiat.

- A - Apocalipsa 17:8 *Alegerea pentru mântuire nu a fost generală, rasială sau o selecție discriminatoare. Mai degrabă, Dumnezeu a ales anumiți indivizi ca să fie moștenitorii mântuirii și le-a scris numele în Cartea Vieții înainte de întemeierea lumii.*

APOCALIPSA 17

8 Fiara pe care ai văzut-o, era, și nu mai este. Ea are să se ridice din Adânc, și are să se ducă la pierzare. Și locuitorii pământului, ale căror nume n-au fost scrise de la întemeierea lumii în cartea vieții, se vor mira când vor vedea că fiara era, nu mai este, și va veni.

- A - Apocalipsa 17:14.

NOTE FINALE

Cea mai mare problemă în viață cu care se confruntă fiecare persoană este mântuirea. Strigătul temnicherului din Filipi este universal: „*Ce trebuie să fac, ca să fiu mântuit?*” (Fapte 16:30). Răspunsul divin este că o persoană trebuie să se nască din nou. Vorbind cu Nicodim, „*Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”* (Ioan 3:3). Dar cum este acest lucru posibil? Se poate omul naște din nou făcând fapte bune? Răspunsul este nu pentru că este „*pentru faptele, făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt*” (Tit 3:5). Dacă omul nu poate face nimic pentru a-și asigura mântuirea sufletului atunci cum este inima convertită? Încă o dată *Scripturile* ne dau răspunsul. Mântuirea este lucrarea binevoitoare și suverană a lui Dumnezeu. Mântuirea este în întregime prerogativul lui Dumnezeu și nu al omului.

- *Efesenii 1:19 și care este față de noi, credincioșii, nemărginita mărime a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui,*

- *Ioan 5:21 ... tot așa și Fiul dă viață cui vrea.*
- *Ioan 6:37 Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară:*
- *Ioan 6:44 Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*
- *Ioan 6:65 Și a adăugat: „Tocmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu.”*
- *Fapte 16:14 Una din ele, numită Lidia, vânzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, era o femeie temătoare de Dumnezeu, și asculta. Domnul i-a deschis inima, ca să ia aminte la cele ce spunea Pavel.*
- *Fapte 13:48 Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică, au crezut.*
- *Iacov 1:18 El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim un fel de pârgă a făpturilor Lui.*

Astfel,

Veniți, voi păcătoși, săraci și în nevoi,

Slabi și răniți, bolnavi și chinuiți;

Isus e gata ca să vă salveze,

Plin de milă, îmbrăcat în putere:

El poate, El poate,

El vrea: nu vă mai îndoiiți.

*Veniți, voi osteniților, împovărați,
Răniți și ciopârțiți de la Cădere;
De zăboviți până-i mai bine,
Deloc nu-ți mai ajunge;
Nu pe neprihăniți, nu pe neprihăniți -
Pe păcătoși veni Isus să cheme.*

*Nu lăsați conștiința să vă zăbovească,
Și nici visarea dragă;
Tot ceea ce El vă cere
Este să simțiți nevoia după El:
Asta vă dă El, asta vă dă El;
E raza crescândă a Duhului.*